

URADNI LIST

SOCIALISTIČNE REPUBLIKE SLOVENIJE

Številka 18

V LJUBLJANI, dne 8. maja 1967

Cena 2 din

Leto XXIV

VSEBINA:

138. Zakon o srednjem šolstvu.
139. Zakon o sredstvih SR Slovenije za gradnjo sodnih poslopij.
140. Sklepi za nadaljnji razvoj višokega šolstva v SR Sloveniji.
141. Sklepi za nadaljnji razvoj znanstvenega, aplikativnega raziskovanja in razvojnega dela v SR Sloveniji.
142. Odlok o potrditvi zaključnega računa sklada SR Slovenije za šolstvo za leto 1966.
143. Odlok o soglasju k finančnemu načrtu sklada SR Slovenije za šolstvo za leto 1967.
144. Odlok o potrditvi zaključnega računa sklada SR Slovenije za pospeševanje kulturnih dejavnosti za leto 1966.
145. Odlok o soglasju k finančnemu načrtu sklada SR Slovenije za pospeševanje kulturnih dejavnosti za leto 1967.
146. Odlok o soglasju k rebalansu finančnega načrta Cestnega sklada SR Slovenije za leto 1967.
147. Odlok o potrditvi programa Cestnega sklada SR Slovenije o vzdrževanju in rekonstrukciji cest v obdobju 1967-1970.
148. Odlok o finančnem programu adaptacije in dograditve prostorov vzgojnega zavoda Logatec.
149. Odlok o finančnem programu za sofinanciranje prve etape graditve dvojezične osnovne šole v Lendavi.
150. Odlok o finančnem programu za sofinanciranje graditve študentskega sstanovanjskega stolpca II v Mariboru.
151. Odlok o finančnem programu za financiranje nadaljevanja graditve Inštituta za matematiko, fiziko in mehaniko Univerze v Ljubljani.
152. Odločba o imenovanju glavnega republiškega inšpektorja dela ter o razrešitvi vršilca dolžnosti glavnega republiškega inšpektorja dela.
153. Odločba o razrešitvi predsednika, namestnika predsednika, članov in namestnikov članov republiške komisije za ugotovitev pokojniške dobe, ki jih je imenoval izvršni svet Skupščine SR Slovenije.
154. Odločba o predstavniških družbene skupnosti v svetu Inštituta za narodnostna vprašanja v Ljubljani.
155. Odločba o predstavniških družbene skupnosti v svetu Zavoda za raziskavo materiala in konstrukcij v Ljubljani.
156. Odločba o predstavniških družbene skupnosti v svetu Glasbeno-narodopisnega inštituta v Ljubljani.
157. Odločba o predstavniških družbene skupnosti v muzejskem svetu Prirodoslovnega muzeja v Ljubljani.

AKTI REPUBLISKE VOLILNE KOMISIJE:

158. Poročilo o izidu ponovnih volitev poslanca v Organizacijsko-politični zbor Skupščine SR Slovenije v 1. volilni enoti Brežice.

PREDPISI OBČINSKIH SKUPŠČIN:

79. Odlok o razpisu nadomestnih volitev v občinski zbor Skupščine občine Cerknica.
80. Poročilo o izidu volitev odbornikov občinskega zbora Skupščine občine Cerknica, ki so bile dne 23. aprila 1967.
81. Poročilo o izidu volitev odbornikov zbora delovnih skupnosti Skupščine občine Cerknica, ki so bile dne 19. in 23. aprila 1967.
82. Poročilo o izidu nadomestnih volitev za odbornika občinskega zbora občinske skupščine občine Cerknica, ki so bile dne 23. aprila 1967.
83. Poročilo o izidu nadomestnih volitev za odbornike zbora delovnih skupnosti občinske skupščine občine Cerknica, ki so bile dne 19. aprila 1967.
84. Poročilo o izidu volitev v občinski zbor Skupščine občine Logatec.
85. Poročilo o izidu volitev v zbor delovnih skupnosti Skupščine občine Logatec.
86. Poročilo o izidu volitev v zbor delovnih skupnosti — kmetijska podskupina Skupščine občine Logatec.
87. Odlok o zaključnem računu o izvršitvi proračuna občine Vrhnika za leto 1966.
88. Odlok o spremembi odloka o izdatkih za potne in druge stroške, ki se priznavajo občinskemu organu med materialne stroške v občini Vrhnika.

138.

Na podlagi četrte alineje 135. člena in 149. člena ustave Socialistične republike Slovenije je Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji Republiškega zbora in na seji Prosvetno-kulturnega zbora dne 20. aprila 1967 sprejela

ZAKON o srednjem šolstvu

I. TEMELJNE DOLOČBE

1. člen

S tem zakonom se urejata vzgoja in izobraževanje mladine in odraslih (v nadaljnjem besedilu: učenci) v srednjih šolah in v domovih za učence teh šol.

2. člen

Vzgoja in izobraževanje v srednjih šolah imata te naloge:

— omogočati učencem, da si po svojih zmožnostih in nagnjenjih pridobijo izobrazbo, ki je potrebna za opravljanje določenega dela oziroma za nadaljnje izobraževanje;

— zagotavljati družbeni skupnosti delavce z različno strokovno izobrazbo, ki ustreza sedanjim in perspektivnim potrebam;

— usposabljanje učencev, da s svojim znanjem in delom prispevajo k razvoju proizvodnih sil in socialističnih družbenih odnosov ter k vsestranskemu napredku družbene skupnosti;

— prispevati k nadaljnji umski, telesni, delovni, moralni in estetski vzgoji učencev ter jih s tem uspo-

sablirati za aktivno družbeno delo ter za zdravo in kulturno življenje;

— seznanjati učence z zgodovino in dosežki slovenskega naroda in drugih narodov Jugoslavije ter vsega človeštva na raznih področjih znanstvene, tehnične, kulturne in umetniške ustvarjalnosti;

— razvijati znanstveni pogled na svet in prispevati k oblikovanju človekove osebnosti, samostojnega in kritičnega duha ter umskih in moralnih lastnosti človeka v socialistični skupnosti;

— vzgajati učence v duhu bratstva, enotnosti in enakopravnosti narodov Jugoslavije, zvestobe svoji socialistični domovini, socialističnega humanizma ter vsestranskega in enakopravnega sodelovanja med narodi.

3. člen

Srednje šole so:

- poklicne šole;
- tehniške in druge šole za gospodarstvo, za družbene službe in za državno upravo (v nadaljnjem besedilu: tehniške šole);
- umetniške šole;
- gimnazije.

Za učence srednjih šol se ustanavljajo domovi za učence teh šol (v nadaljnjem besedilu: domovi).

Srednje šole in domovi se lahko združujejo v šolske centre.

4. člen

Poklicne šole dajejo praktično in teoretično znanje, ki je potrebno za opravljanje dela v posameznih poklicih, pri katerih je pomembno zlasti praktično znanje ter razširjajo in poglobljajo splošno izobrazbo.

5. člen

Tehniške šole dajejo strokovno teoretično in osnovno praktično znanje ter seznanjajo učence z delovnimi procesi in z organizacijo dela v posameznih panogah gospodarstva, družbenih služb in državne uprave ter razširjajo in poglobljajo znanje učencev iz naravoslovnih in družbenih ved.

Za absolvente poklicnih šol se lahko organizirajo tehniške šole ali posebni oddelki tehniških šol z ustrežno prilagojenimi predmetniki in učnimi načrti.

6. člen

Umetniške šole dajejo učencem izobrazbo iz posamezne panoge umetnosti in jih s tem pripravljajo za ustrezne dejavnosti oziroma za nadaljnje umetniško izobraževanje ter dopolnjujejo njihovo splošno izobrazbo.

7. člen

Gimnazija razširja in pogloblja znanje učencev iz naravoslovnih in družbenih ved ter iz splošne tehnične izobrazbe.

Posamezne gimnazije lahko dajejo tudi širše znanje iz klasičnih jezikov oziroma poglobijo izobrazbo iz posameznih učnih predmetov.

Gimnazija pripravlja v skladu s tem zakonom učence, ki to želijo, za posamezne praktične dejavnosti.

8. člen

Domovi skrbijo za vzgojo učencev, organizirajo pomoč pri učenju, dajejo učencem oskrbo, sodelujejo s šolami pri vzgojnem izobraževalnem delu ter skrbijo za razvedrilo in kulturno življenje učencev. Domovi delajo po vzgojnem načrtu.

9. člen

Pri uresničevanju vzgojnih izobraževalnih nalog sodelujejo srednje šole in domovi s starši učencev, z osnovnimi in visokimi šolami, z gospodarskimi in drugimi organizacijami ter z organi družbeno-političnih skupnosti.

10. člen

V srednjih šolah se poučuje v slovenskem jeziku.

Za pripadnike drugih narodov Jugoslavije, ki živijo na območju SR Slovenije, se zagotovi pouk v njihovem jeziku, če se lahko zanje v skladu s pogoji, določenimi s tem zakonom, ustanovijo posebne srednje šole.

Za pripadnike italijanske in madžarske narodnosti se zagotovi pouk v srednjih šolah v njihovem jeziku v skladu s posebnimi predpisi.

11. člen

Dejavnost srednjih šol in domov se financira v skladu s posebnimi predpisi.

12. člen

Srednje šole in domovi so zavodi, katerih dejavnosti so posebnega družbenega pomena.

Srednje šole imajo svoje pečate z grbom Socialistične republike Slovenije.

13. člen

Srednje šole in domovi imajo statute.

Statute srednjih šol in domov potrjuje skupščina občine, na katere območju je sedež srednje šole oziroma doma.

II. ORGANIZACIJA VZGOJNEGA IZOBRAŽEVALNEGA DELA

14. člen

Solanje v srednjih šolah traja najmanj dve leti in največ pet let.

Trajanje solanja na posameznih vrstah srednjih šol določi v skladu z osnovami predmetnika in učnega načrta republiški sekretar za prosveto in kulturo.

15. člen

Vzgojno izobraževalno delo srednjih šol poteka po letnem delovnem načrtu, ki ga sprejme svet šole.

Solsko leto se začne 1. septembra in se konča 31. avgusta.

Solsko leto ima najmanj 210 dni pouka.

Casovno razporeditev šolskega dela ter trajanje pouka in šolskih počitnic v šolskem letu določi s šolskim koledarjem republiški sekretar za prosveto in kulturo.

Učenci srednjih šol imajo najmanj šest tednov šolskih počitnic.

16. člen

Razred je temeljna enota srednjih šol, ki obsega v skladu z učnim načrtom učno snov enega šolskega leta. Učenci istega razreda se razporedijo na oddelke in skupine, kadar to terjata organizacija vzgojnega izobraževalnega dela.

Poklicne in tehniške šole, ki izobražujejo za več strok oziroma poklicev, imajo odseke.

Normative o številu učencev v oddelkih in skupinah istega razreda določi republiški sekretar za prosveto in kulturo.

17. člen

Pouk v srednjih šolah se izvaja po predmetnikih in učnih načrtih.

Osnove predmetnikov in osnove učnih načrtov za poklicne, tehniške in umetniške šole predpiše pedagoški svet SR Slovenije. Šola na podlagi teh osnov določi predmetnik s statutom, učni načrt pa določi njen učiteljski zbor.

Predmetnik in učni načrt gimnazije predpiše pedagoški svet SR Slovenije.

Skupno število ur teoretičnega in praktičnega pouka ne sme presegati: v gimnazijah, tehniških in umetniških šolah 36 ur, v poklicnih šolah pa 40 ur na teden.

18. člen

Podlaga za predmetnike in učne načrte poklicnih in tehniških šol so profili poklicev, za katere je potrebno izobraževanje v srednjih šolah. Profile teh poklicev za gospodarstvo ugotavlja Gospodarska zbornica SR Slovenije, za posamezno področje družbenih služb pa ustrezen republiški zavod v sodelovanju z delovnimi in drugimi organizacijami.

19. člen

Praktičen pouk je sestavni del vzgojnega izobraževalnega dela v poklicnih in tehniških šolah. Praktičen pouk se izvaja po učnem načrtu v šolskih delavnicah in na šolskih posestvih ali pa na primeren način na delovnih mestih oziroma v ta namen organiziranih delavnicah v gospodarskih in drugih organizacijah.

Praktičen pouk v gospodarskih in drugih organizacijah ter pri zasebnih obrtnikih se izvaja ob sodelovanju ustrezno strokovno usposobljenih delavcev pod pedagoškim vodstvom poklicnih oziroma tehniških šol. V takem primeru sklepajo šole z gospodarskimi in drugimi organizacijami ter z zasebnimi obrtniki pogodbe o medsebojnih obveznostih.

Sestavni del praktičnega pouka sta tudi proizvodno delo in praksa v gospodarskih in drugih delovnih organizacijah ter se izvajata v skladu z učnim načrtom.

20. člen

S statutom gimnazije se določi, za katere praktične dejavnosti se lahko pripravljajo učenci. Gimnazija organizira pouk za posamezno praktično dejavnost, če se zanj prijavi najmanj 15 učencev.

21. člen

Srednje šole organizirajo oddelke za odrasle in druge oblike izobraževanja odraslih.

Izobraževanje odraslih mora biti prilagojeno posebnim pogojem in potrebam odraslih ter mora dajati enako raven izobrazbe, kot jo dajejo srednje šole.

Podrobnejše določbe o organizaciji in izvajanju izobraževanja odraslih predpiše republiški sekretar za prosveto in kulturo.

22. člen

V srednjih šolah se ocenjujeta znanje iz učnih predmetov in vedenje učencev. Ob koncu šolskega leta se oceni tudi splošni uspeh učenca.

Učenci srednjih šol napredujejo v višji razred, če so iz vseh učnih predmetov ocenjeni pozitivno.

Učenci, ki so negativno ocenjeni iz enega ali dveh učnih predmetov, opravljajo popravni izpit iz teh učnih predmetov.

Učenci, ki so negativno ocenjeni iz treh ali več učnih predmetov, in tisti, ki niso opravili popravnega izpita po prejšnjem odstavku, ponavljajo razred.

Med šolanjem v srednjih šolah sme učenec dvakrat ponavljati razred. Isti razred istovrstne šole sme učenec ponavljati samo enkrat. Če je ponavljanje posledica bolezni ali drugih opravičljivih vzrokov, lahko učiteljski zbor dovoli učencu, da ponavlja še tretjič oziroma isti razred še drugič.

Učencu, ki je negativno ocenjen iz pet ali več predmetov, lahko učiteljski zbor odreče pravico, da ponavlja razred.

23. člen

Učenčevi starši, učenčev skrbnik ali prizadeti učenec lahko predložijo v treh dneh po prejemu letnega spričevala učiteljskemu zboru obrazložen ugovor zoper oceno.

Učiteljski zbor najpozneje v treh dneh po prejemu ugovora presodi upravičenost ugovora. Če je mnenja, da je ugovor neupravičen, ga zavrne, v nasprotnem

primeru pa imenuje tričlansko komisijo, ki se prepriča o učenčevem znanju in ga oceni. Dva člana komisije izbere učiteljski zbor izmed učiteljev šole, enega člana komisije pa določi pristojni zavod za prosveto-pedagoško službo izmed pedagoških svetovalcev.

24. člen

V srednjih šolah se opravljajo razredni, dopolnilni in popravni izpiti.

V srednjih šolah so lahko tudi izredni izpiti.

Na koncu šolanja v srednjih šolah so zaključni izpiti.

25. člen

Podrobnejše določbe o ocenjevanju in o izpitih v srednjih šolah predpiše republiški sekretar za prosveto in kulturo.

26. člen

V srednjih šolah se uporabljajo učbeniki, ki jih potrdi republiški sekretar za prosveto in kulturo po postopku, ki ga za to določi.

III. UČENCI

27. člen

V 1. razred srednjih šol se vpisujejo učenci na podlagi razpisa.

V 1. razred srednjih šol se lahko vpiše, kdor je končal osnovno šolo in izpolnjuje še druge z razpisom določene pogoje.

V poklicno šolo se vpišejo tudi učenci, ki so sklenili učno pogodbo za izučitev poklica, za katerega se zahteva izobrazba poklicne šole. Tako učno pogodbo lahko sklenejo samo učenci, ki izpolnjujejo pogoje za vpis v ustrezno poklicno šolo.

Podrobneje urejajo vpis učencev v srednje šole statuti teh šol. Šola lahko določi zgornjo starostno mejo kot pogoj za vpis v 1. razred, vendar pa ta meja ne sme biti nižja kot 18 let. Za vpis v srednje šole in v oddelke po drugem odstavku 5. člena tega zakona ne sme biti starostne omejitve.

28. člen

Učenec se lahko vpiše v srednjo šolo ne glede na svoje stalno prebivališče.

29. člen

Učenec srednje šole lahko prestopi v drugo srednjo šolo.

Če učenec prestopi v drugo vrsto srednje šole, mora izpolnjevati s statutom določene vpisne pogoje te šole in opraviti dopolnilni izpit.

Vsebinsko in obseg dopolnilnega izpita določi učiteljski zbor srednje šole, v katero učenec prestopi, glede na predmetnik in učni načrt šole, iz katere učenec prestopi.

30. člen

Vsak učenec srednje šole ima pravico in dolžnost, da glede na svojo razvojno stopnjo prispeva k uresničevanju vzgojnega izobraževalnega smotra šole.

Učenci srednjih šol so dolžni redno obiskovati pouk in izpolnjevati učne in druge dolžnosti, ki jih določajo statut in druga pravila šolskega življenja in dela.

31. člen

Za razvijanje iniciativnosti, samostojnosti, zavestne discipline in odgovornosti učencev za njihovo delo in uspeh v srednjih šolah, za krepitev medsebojnega sodelovanja učencev ter za aktivno sodelovanje z učitelji pri vzgojnem izobraževalnem delu tvorijo učenci srednjih šol razredne skupnosti učencev in šolske skupnosti učencev.

Skupnosti učencev sodelujejo v skladu s tem zakonom pri upravljanju srednjih šol oziroma domov.

Na sestankih svojih skupnosti obravnavajo učenci vprašanja življenja in dela šole oziroma doma, ki jih zadevajo.

Učenci v domovih tvorijo domske skupnosti, ki imajo enake pravice in dolžnosti kot skupnost učencev v srednjih šolah.

Organi srednje šole oziroma doma morajo obravnavati predloge skupnosti učencev in o njih sklepati.

32. člen

Prostovoljne dejavnosti učencev so sestavni del življenja in dela srednjih šol oziroma domov. Šole in domovi ter učitelji in vzgojitelji so dolžni pomagati učencem, da v okviru svojih organizacij razvijajo razne oblike dela. Pri tem morajo upoštevati načela prostovoljnosti, samouprave učencev in samostojnosti njihovih organizacij.

33. člen

Zdravstveno varstvo učencev srednjih šol in domov se ureja s posebnimi predpisi.

34. člen

Učenci srednjih šol in domov, ki se odlikujejo s svojim delom in vedenjem, so lahko pohvaljeni oziroma nagrajeni.

Za učence, ki ne izpolnjujejo svojih dolžnosti, kršijo statut in druge predpise ali se neprimerno vedejo, se uporabijo ustrezni vzgojni ukrepi. Najstrožji vzgojni ukrep je začasna ali trajna izključitev iz srednje šole ali iz doma.

Zaradi slabega učnega uspeha učenec ne sme biti izključen iz srednje šole med šolskim letom.

Učenec je lahko odstranjen iz srednje šole oziroma iz doma le na podlagi pravnomočno izrečene izključitve. Zoper sklep učiteljskega oziroma vzgojiteljskega zbora o izključitvi odloča svet srednje šole oziroma doma, v katerem odločajo tudi predstavniki družbene skupnosti in predstavniki učencev.

Republiški sekretar za prosveto in kulturo izda predpis o pravicah in dolžnostih učencev ter o pohvalah, nagradah in vzgojnih ukrepih v srednjih šolah in v domovih.

IV. UČITELJI IN VZGOJITELJI

35. člen

Učitelji srednjih šol in vzgojitelji v domovih organizirajo in vodijo vzgojno izobraževalno delo in so odgovorni za to, da srednje šole in domovi dosegajo vzgojni izobraževalni smoter.

36. člen

Učitelji srednjih šol in vzgojitelji v domovih so lahko tisti, ki imajo predpisano pedagoško in strokovno izobrazbo in ki dajejo s svojim delom in življenjem ter z družbeno-moralnimi lastnostmi poročstvo, da bodo uresničevali vzgojni izobraževalni smoter.

Pri uresničevanju vzgojnega izobraževalnega smotra so učitelji srednjih šol in vzgojitelji domov samostojni.

37. člen

Učitelji za splošne izobraževalne in strokovne teoretične učne predmete v srednjih šolah so lahko tisti, ki so končali drugo stopnjo visokošolskega študija ustreznih stroke.

Učitelji za strokovne teoretične učne predmete v poklicnih šolah so lahko tudi tisti, ki so končali ustrezno predmetno skupino prve stopnje visokošolskega študija. Če si za te učne predmete ni mogoče pridobiti izobrazbe z visokošolskim študijem, jih lahko poučujejo učitelji, ki so končali ustrezno tehniško šolo.

Učitelji za praktičen in laboratorijski pouk v srednjih šolah so lahko tisti, ki so poleg poklicne šole končali še ustrezno tehniško šolo in imajo najmanj 5 let praktičnega dela na ustreznem delovnem mestu. Če si za ta pouk ni mogoče pridobiti takšne izobrazbe, lahko poučujejo tisti, ki so končali poklicno mojstrsko ali delovodsko šolo in imajo najmanj 5 let praktičnega dela na ustreznem delovnem mestu.

Vzgojitelji v domovih so lahko tisti, ki imajo najmanj višjo izobrazbo.

Za učitelje in vzgojitelje, ki si pedagoške izobrazbe niso pridobili med šolanjem, predpiše republiški sekretar za prosveto in kulturo način pridobitve te izobrazbe.

38. člen

Učitelji in vzgojitelji morajo opraviti strokovni izpit in se strokovno izpopolnjevati v skladu z določbami tega zakona.

39. člen

Učitelji in vzgojitelji pridobijo pravico opravljati strokovni izpit po dveh letih vzgojnega izobraževalnega dela, morajo pa ga opraviti najpozneje v petih letih opravljanja tega dela.

Učitelj oziroma vzgojitelj, ki v petih letih ne opravi strokovnega izpita, ne sme več opravljati vzgojnega izobraževalnega dela v srednjih šolah oziroma v domovih.

40. člen

Republiški sekretar za prosveto in kulturo s pravilnikom podrobneje določi vsebino in način opravljanja strokovnega izpita in obveznega strokovnega izpopolnjevanja učiteljev in vzgojiteljev.

41. člen

Delovna mesta učiteljev in vzgojiteljev, ki opravljajo vzgojno izobraževalno delo poln ali najmanj polovičen delovni čas v srednjih šolah oziroma v domovih, se zasedajo po razpisu v skladu z določbami tega zakona. S statutom srednje šole oziroma doma se lahko določi, da se zasedajo po razpisu tudi delovna mesta učiteljev oziroma vzgojiteljev, ki opravljajo vzgojno izobraževalno delo manj kot polovičen delovni čas.

Razpisi po prejšnjem odstavku so redni, naknadni in izredni.

Srednje šole so dolžne razpisati tista delovna mesta za posamezne učne predmete ali za skupine učnih predmetov, za katere je ob upoštevanju učne obveznosti, določene s tem zakonom, nezasedenih najmanj 20 ur tedensko.

Redni razpis se objavi vsako leto v času od 1. do 15. aprila, naknadni razpis pa v času od 1. do 15. julija.

Srednje šole in domovi pošljejo vsako leto republiškem sekretariatu za prosveto in kulturo v objavo redni razpis najpozneje do 20. marca, naknadni razpis pa najpozneje do 20. junija. Republiški sekretariat za prosveto in kulturo skrbi, da se redni in naknadni razpis enotno objavita za vso SR Slovenijo.

42. člen

Rok za prijavo na razpis je 15 dni po objavi razpisa.

Srednje šole in domovi morajo odločiti o izbiri kandidata in obvestiti kandidata o izidu razpisa najpozneje v 20 dneh po izteku roka za prijavo na razpis.

Učitelj oziroma vzgojitelj mora najpozneje v osmih dneh po prejemu obvestila o izidu razpisa obvestiti srednjo šolo oziroma dom, kjer dela, da je sprejel razpisano delovno mesto.

Učitelju oziroma vzgojitelju, ki je sprejet na drugo delovno mesto na podlagi rednega razpisa, poteče razrešitveni rok z 31. avgustom tekočega leta.

Učitelju oziroma vzgojitelju lahko preneha delovno razmerje po njegovi volji brez razrešitvenega roka, če srednja šola oziroma dom v dogovorjenem roku ne izpolni z razpisom določenih pogojev.

43. člen

Razrešitveni rok (čas, ko mora učitelj oziroma vzgojitelj ob prenehanju delovnega razmerja ostati na delovnem mestu) za učitelje in vzgojitelje je šest mesecev, če ni s tem zakonom drugače določeno.

Razrešitveni rok po prejšnjem odstavku in po četrtem odstavku 42. člena tega zakona ne velja, če se delovna skupnost in učitelj drugače sporazumeta.

44. člen

Delovna obveznost učiteljev v srednjih šolah in vzgojiteljev v domovih je 42 ur tedensko. V ta delovni čas se šteje poučevanje oziroma vzgojno delo, priprava na vzgojno izobraževalno delo in drugo delo, ki je v zvezi z vzgojno izobraževalno dejavnostjo srednje šole oziroma doma.

45. člen

Učna obveznost učiteljev teoretičnega pouka v srednjih šolah je tedensko 22 ur, učna obveznost učiteljev praktičnega pouka pa tedensko 28 ur.

Tedenska obveznost vzgojiteljev v domovih je 30 ur vzgojnega dela z učenci.

Če organizacija vzgojnega izobraževalnega dela tako zahteva, lahko svet srednje šole oziroma doma v okviru delovne obveznosti poveča ali zmanjša posameznim učiteljem oziroma vzgojiteljem učno obveznost oziroma obveznost vzgojnega dela za največ dve uri tedensko.

S statutom srednje šole se določi, koliko lahko znaša najvišja učna obremenitev učiteljev.

Učno oziroma vzgojno obveznost določi ravnatelj, pomočniku ravnatelja in predstojnikom odsekov v srednjih šolah oziroma domovih svet šole oziroma doma. Pri tem je treba upoštevati zlasti obseg in posebnosti v organizaciji vzgojnega izobraževalnega dela.

46. člen

Učna ura teoretičnih učnih predmetov in laboratorijskih vaj v srednjih šolah traja 45 minut. Učna ura praktičnega pouka v šolskih delavnicah ter na deloviščih in šolskih posestvih v srednjih šolah in ura vzgojnega dela v domovih traja 60 minut.

47. člen

Čas za priprave in drugo delo v okviru delovne obveznosti, ki je povezano z vzgojnim izobraževalnim delom, je razlika med delovno obveznostjo in učno obveznostjo oziroma obveznostjo vzgojnega dela.

V drugo delo v okviru delovne obveznosti, ki je povezano z vzgojnim izobraževalnim delom, se šteje glede na vrsto srednje šole oziroma doma zlasti: popravljanje nalog in programov, razredništvo, šolske konference, skrb za knjižnice, kabinete, delavnice in telovadnice, dežurstvo, izpiti za redne učence, mentorstvo pri izvajanju prostovoljnih dejavnosti, delo s skupnostjo učencev, roditeljski sestanki, individualni stiki s starši in drugimi osebami v zvezi z vzgojno izobraževalnim delom, obvezno strokovno izpopolnjevanje, vodstvo šolskih kuhinj ter drugo delo v zvezi z vzgojno izobraževalno dejavnostjo šole oziroma doma.

48. člen

Učitelji in vzgojitelji so lahko med letnimi šolskimi počitnicami poklicani na tečaje in seminarje za strokovno izpopolnjevanje ali na druge dolžnosti v zvezi s pripravami za začetek šolskega leta, prav tako pa tudi na učne in vzgojne aktivnosti, ki jih organizira šola oziroma dom med šolskimi počitnicami.

Učitelju oziroma vzgojitelju, ki iz razlogov po prejšnjem odstavku ali zaradi bolezni ali zaradi drugih opravičljivih razlogov ne more izkoristiti letnega dopusta med šolskimi počitnicami v trajanju, kot mu pripada po 65. členu temeljnega zakona o delovnih razmerjih (Uradni list SFRJ, št. 43-516/66 in št. 52-617/66), je treba omogočiti, da izkoristi letni dopust oziroma preostali del letnega dopusta izven šolskih počitnic.

Letni dopust vzgojiteljev v domovih, kjer ni šolskih počitnic, se določi v skladu s 65. členom temeljnega zakona o delovnih razmerjih.

V. USTANAVLJANJE, ZDRUŽEVANJE IN PRENEHANJE

49. člen

Srednje šole in domove lahko ustanovijo družbeno-politična skupnost ter delovna in druga organizacija pod pogoji, ki jih določa ta zakon.

Srednje šole in domovi lahko v soglasju z ustanoviteljem ustanovijo oddelke zunaj svojega sedeža (dislocirani oddelki).

Srednje šole in domovi se lahko ustanovijo kot organizacijske enote šolskih centrov ali drugih organizacij. V takem primeru se pravice in dolžnosti zavoda prenesejo na šolski center oziroma na organizacijo, v katere sestavi je šola oziroma dom; šola oziroma dom obdrži svoj naziv, svoj pečat, svoje strokovne organe in predstojnika ter v okviru delovnega programa (in po smernicah šolskega centra oziroma organizacije samostojno opravlja svoje vzgojne izobraževalne naloge).

50. člen

Srednja šola se lahko ustanovi:

1. če ima ob ustanovitvi najmanj 60 učencev in če se predvideva stalen dotok učencev, tako da se bo razvila v šolo z vsaj dvema oddelkoma vsakega razreda;
2. če so zagotovljena finančna sredstva za vzdrževanje in delo;
3. če so zagotovljeni ustrezni prostori, učna sredstva in oprema, potrebna za izvajanje učnega načrta;
4. če so zagotovljeni strokovno usposobljeni učitelji.

Šola lahko uvede izobraževanje za nov poklic, če izpolnjuje pogoje iz 2., 3. in 4. točke prvega odstavka.

Srednje šole, ki so vključene v šolske centre ali druge delovne organizacije, imajo lahko ob ustanovitvi manj učencev, kakor je določeno v 1. točki prejšnjega odstavka.

Dom se lahko ustanovi, če je zadostno število strokovno usposobljenih vzgojiteljev in če so zagotovljena finančna sredstva za vzdrževanje in delo ter ustrezni prostori in oprema.

51. člen

Srednja šola oziroma dom sme začeti delo, ko republiški sekretariat za prosveto in kulturo z odločbo ugotovi, da so izpolnjeni pogoji iz prejšnjega člena.

52. člen

Republiški sekretariat za prosveto in kulturo spremlja delo srednjih šol in domov.

Če nadzorni organ ugotovi, da srednja šola oziroma dom ne izpolnjuje katerega izmed pogojev iz 50. člena tega zakona ali ugotovi pomanjkljivosti glede vsebine in organizacije vzgojno-izobraževalnega dela, zahteva od ustanovitelja, naj ukrene, kar je potrebno, da se ugotovljene pomanjkljivosti v določenem roku odpravijo.

Če ustanovitelj v določenem roku ne odpravi pomanjkljivosti, lahko republiški sekretar za prosveto in kulturo odloči, da mora srednja šola oziroma dom začasno prenehati delo, dokler ne bodo izpolnjeni za njeno delo predpisani pogoji.

53. člen

Za obravnavanje vprašanj skupnega pomena in za razvijanje vzajemnega sodelovanja in medsebojne pomoči se lahko srednje šole in domovi združujejo v skupnosti. O pristopu v skupnost odloča delovna skupnost srednje šole oziroma doma.

Statut skupnosti srednjih šol oziroma domov za vse območje SR Slovenije je treba, preden je dokončno sprejet, predložiti v obravnavanje Skupščini SR Slovenije.

54. člen

Srednje šole oziroma domovi prenehajo, če po 52. členu tega zakona niso delali več kot 3 leta ali če ni več potrebe po njihovi dejavnosti.

Če srednja šola stalno ali začasno preneha delo, mora ustanovitelj zagotoviti vpisanim učencem možnost, da nadaljujejo šolanje na istovrstni srednji šoli.

VI. UPRAVLJANJE

55. člen

Organi upravljanja srednjih šol oziroma domov so: svet šole oziroma doma, upravni odbor in ravnatelj.

Z aktom o ustanovitvi oziroma s statutom srednje šole oziroma doma se določijo organi in organizacije, ki imenujejo oziroma delegirajo predstavnike družbene skupnosti v svet šole oziroma doma.

Pri upravljanju srednjih šol in domov sodelujejo enakopravno kot predstavniki družbene skupnosti tudi predstavniki šolske oziroma domske skupnosti učencev. Predstavniki šolske oziroma domske skupnosti učencev ne odločajo v zadevah oblikovanja in delitve dohodka, delitve osebnih dohodkov, sistemizacije delovnih mest, sprejemanja delavcev, notranje organizacije dela ter uporabe družbenih sredstev in skladov srednje šole oziroma doma.

Strokovni organi srednje šole oziroma doma so: učiteljski oziroma vzgojiteljski zbor, razredni učiteljski zbor in razrednik. Srednje šole oziroma domovi imajo lahko tudi druge strokovne organe.

S statutom srednje šole oziroma doma se določijo katere organe upravljanja in strokovne organe ima šola oziroma dom; koliko članov ima svet in upravni odbor; koliko predstavnikov voli šolska oziroma domska skupnost učencev in kako se volijo ti predstavniki; delovno področje organov upravljanja in strokovnih organov.

56. člen

Ravnatelj srednje šole oziroma šolskega centra mora izpolnjevati pogoje za učitelja srednje šole, imeti visoko izobrazbo in vsaj pet let vzgojne izobraževalne prakse.

Ravnatelj poklicne šole oziroma doma mora imeti najmanj višjo izobrazbo in izpolnjevati druge pogoje iz prvega odstavka tega člena.

57. člen

Ravnatelja srednje šole oziroma doma imenuje in razrešuje svet šole oziroma doma v soglasju z ustanoviteljem.

VII. DOKUMENTACIJA

58. člen

Srednje šole izdajajo spričevala in potrdila o šolanju učencev.

Spričevala srednjih šol so javne listine.

Vsebinsko in obliko spričeval določa republiški sekretar za prosveto in kulturo.

Srednje šole in domovi vodijo evidenco in knjige, ki jih predpiše republiški sekretar za prosveto in kulturo ter druge evidence in knjige, ki so jih dolžne voditi po drugih predpisih.

VIII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

59. člen

Predmetni učitelji in profesorji, ki so bili po službeni dolžnosti do konca leta 1959 dodeljeni na delovna mesta drugega učnega predmeta, za katerega nimajo izobrazbe ustrezne stroke, lahko ostarejo na teh delovnih mestih, če ta učni predmet ob uveljavitvi tega zakona še poučujejo in če izpolnjuje pogoje glede stopnje izobrazbe.

60. člen

Učitelji oziroma vzgojitelji brez izobrazbe, ki se zahteva za delovna mesta, na katerih opravljajo vzgojno izobraževalno delo ob uveljavitvi tega zakona, si morajo najpozneje v petih letih od uveljavitve tega zakona pridobiti zahtevano izobrazbo. Če si učitelji oziroma vzgojitelji v tem roku ne pridobijo predpisane izobrazbe, ne smejo več opravljati dela na teh delovnih mestih.

61. člen

Učitelji oziroma vzgojitelji, ki imajo na dan uveljavitve tega zakona več kakor pet let delovne dobe in še niso opravili strokovnega izpita v prosvetni stroki, morajo najpozneje v enem letu po uveljavitvi tega zakona opraviti strokovni izpit. Če učitelji oziroma vzgojitelji v tem roku ne opravijo strokovnega izpita, ne smejo več opravljati vzgojnega izobraževalnega dela.

62. člen

Republiški sekretar za prosveto in kulturo mora izdati izvršilne predpise na podlagi tega zakona najpozneje do pričetka šolskega leta 1968/69.

63. člen

Srednje šole in domovi morajo uskladiti svoje statute in druge splošne akte z določbami tega zakona v enem letu od dneva uveljavitve tega zakona.

64. člen

Ko začne veljati ta zakon, prenehata veljati odlok o honorarni službi, o delovni obveznosti in o nagrajevanju za nadurno delo v prosvetno-znanstveni službi v šolah in drugih vzgojnih zavodih (Uradni list LRS, št. 6-15/56) in odlok o predizobrazbi učencev v gospodarstvu (Uradni list LRS, št. 35-211/60).

65. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.

Št. 61-40/67

Ljubljana, dne 20. aprila 1967.

Skupščina
Socialistične republike Slovenije

Predsednik:
Ivan Maček l. r.

139.

Na podlagi četrte alinee 135. člena in 151. člena ustave Socialistične republike Slovenije je Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji Republiškega zbora dne 20. aprila 1967 in na seji Organizacijsko-političnega zbora dne 18. aprila 1967 sprejela

ZAKON

o sredstvih SR Slovenije za gradnjo sodnih poslopij

1. člen

Anuitete in obresti od posojil, ki so bila dana na podlagi zakona o začasnem dodatnem financiranju gradnje sodnih poslopij (Uradni list FLRJ, št. 53-896/59) in zakona o načinu uporabe dodatnih sredstev za gradnjo sodnih poslopij (Uradni list LRS, št. 39-233/60) v letih 1962 do 1965 okrajem in občinam, se zbirajo in vodijo na posebnem računu SR Slovenije pri Splošni gospodarski banki v Ljubljani.

Na ta račun se od 1. januarja 1968 prenašajo z zbirnega računa tudi denarne kazni, izterjane po sodbah sodišč splošne pristojnosti.

Na isti račun se plačujejo tudi anuitete in obresti od kreditov, ki se odobravajo iz teh sredstev.

2. člen

Sredstva iz prejšnjega člena se uporabljajo za graditev, dozidavo in popravilo ter za nabavo opreme sodnih poslopij, zaporov in zavodov, v katerih se izvršujejo vzgojni in varnostni ukrepi, v skladu z letnim programom, ki ga sprejme Izvršni svet Skupščine SR Slovenije.

Odredbodajalec za izplačilo teh sredstev je republiški sekretar za pravosodje in občo upravo.

Sredstva, ki niso bila porabljena v tekočem letu, se prenesejo v naslednje leto.

3. člen

Republiški sekretariat za pravosodje in občo upravo pripravi predlog letnega programa iz prejšnjega člena, skrbi za izvajanje letnega programa ter ob koncu leta o tem poroča Izvršnemu svetu Skupščine SR Slovenije.

4. člen

Z dnem, ko začne veljati ta zakon, preneha veljati zakon o načinu uporabe dodatnih sredstev za gradnjo sodnih poslopij (Uradni list LRS, št. 39-233/60).

5. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.

Št. 351-9/67

Ljubljana, dne 20. aprila 1967.

Skupščina
Socialistične republike Slovenije

Predsednik:
Ivan Maček l. r.

140.

Skupščina SR Slovenije je na podlagi 7. alineje 135. člena ustave SR Slovenije na seji Republiškega zbora in na seji Prosvetno-kulturnega zbora dne 20. aprila 1967 obravnavala stanje na področju visokega šolstva in sprejela tele

SKLEPE

za nadaljnji razvoj visokega šolstva v SR Sloveniji

I. UVOD

Gospodarski in družbeni razvoj Slovenije, razvoj proizvodnih sredstev in družbenih odnosov, vedno hitrejšje vključevanje Jugoslavije v mednarodno življenje na vseh področjih so postavili šolstvo pred nove in zahtevnejše naloge. Razvoj samoupravljanja zahteva še posebej več znanja in sposobnosti vsakega občana, bolj razvejana družbena delitev dela pa vedno nove in sposobnejše strokovnjake.

Vse to je povzročilo reformna prizadevanja v visokem šolstvu, ki so se pri nas začela že leta 1955. Na razvoj in organizacijo sistema visokega šolstva v Sloveniji je vplivala tudi zvezna resolucija o izobraževanju strokovnih kadrov iz leta 1960 in na njeni osnovi sprejeti splošni zakon o fakultetah in univerzah iz istega leta.

Resolucija je opozorila na neskladja med hitrim razvojem družbe in njenimi potrebami po strokovnjakih ter prepočasnim prilagajanjem izobraževanja tem potrebam. Ugotovila je, da je bila tedanja izobrazbena struktura strokovnih kadrov nezadovoljiva in da je treba v prihodnjem obdobju hitreje zagotavljati gospodarstvu in družbenim službam več strokovnjakov in bolj usposobljene strokovnjake, ker so ti odločilni pogoj za hitrejši gospodarski in družbeni razvoj. Zahtevala je, da dobijo naložbe za izobraževanje enak pomen kot naložbe v gospodarstvo. Začel se je proces hitrejših organizacijskih in vsebinskih sprememb v šolstvu, kar se je še posebej močno pokazalo pri visokošolskih zavodih, ki so se usmerili v uresničevanje družbenih potreb, da dajo v čim krajšem času čim več strokovnjakov.

Uresničevanje načel resolucije v Sloveniji so spremljale tudi nekatere slabosti. Precenila se je možnost in učinkovitost vpliva delovnih organizacij na vsebino celotnega izobraževanja, organizacijo in trajanje študija. Izobraževanje se je skušalo preveč ozko prilagoditi vsakokratnim specifičnim potrebam delovnih organizacij, kar je povzročilo pretirano razčlenjenost študija. Prav tako so bila preveč poudarjena aplikativna znanja, kar je vse vplivalo na učne načrte in kadrovske sestave učiteljev. Zaradi prizadevanj, da bi visokošolski zavodi usposabljali strokovnjake za posamezna delovna mesta, je prišlo do snovanja večjega števila kateder, smeri, odsekov, oddelkov in tudi šolskih zavodov, celo vzporednih. Prizadevanje za pretirano specializacijo že v teku študija je zniževalo raven splošne in teoretske izobrazbe, podpiralo težnje po preobremenjevanju študijskih načrtov in ni prispevalo, da bi se študij občutneje skrajšal. Ekstenzivnost je torej predvsem znotraj posameznih visokošolskih zavodov, manj pa v širjenju same mreže.

Visokošolski sistem mora biti sestavni del celotnega družbenega razvoja, čeprav ne more biti prilagojen specialnim potrebam posamezne delovne organizacije ali celo delovnega mesta. Zato mora biti visokošolsko

izobraževanje usklajeno z dolgoročnejšimi potrebami gospodarstva in družbenih služb, predvsem po vsebini pouka; organizacijske oblike so drugotnega pomena, še posebej, ker za vsebino učnega procesa niso odločujoče in jih ni mogoče brez škode neprestano in nestrpnostno menjavati.

Pokazalo se je tudi, da takšno izobraževanje samo na videz zadovoljuje potrebe delovnih organizacij, dejansko pa ne ustreza hitremu razvoju znanosti in tehnike ter stalno se spreminjajoči tehnologiji v delovnih organizacijah. Strokovnjaki z visoko izobrazbo bodo lahko uspešno sledili razvoju in postali njegovi nosilci le tedaj, če bodo obvladali predvsem temeljna in teoretična znanja svoje stroke. Takšna znanja omogočajo uspešnejšo vključitev diplomantov v spreminjajoče se delovne procese na številnejših delovnih mestih iste stroke s tem, da jih je treba poprej krajši čas usposabljanja še ob delu. Poleg takih pa zahteva dosedanja razvoj posameznih strok tudi strokovnjake z višjo izobrazbo, ki morajo biti usposobljeni predvsem za praktično uresničevanje dosežkov svoje stroke, za operativno vodstvo in vzdrževanje delovnih procesov ter za podobna opravila.

Z nadaljnjo delitvijo dela se bodo pojavljala nova strokovna opravila, ki bodo zahtevala ustrezno usposobljene strokovnjake. Potrebe po novih strokovnjakih naj se zadovoljujejo predvsem v obstoječem šolskem sistemu s specializacijo, poglobitvenimi ali dopolnitvenimi tečaji in le v izjemnih primerih z ustanavljanjem novih smeri in šol. Takšno izobraževanje strokovnjakov lahko, kadar se pokažejo potrebe, uspešno izvedejo obstoječi visokošolski zavodi po posebnem programu in v dogovoru z zainteresiranimi delovnimi organizacijami ter z njihovim sodelovanjem.

Enotnost visokošolskega sistema predstavlja enotnost splošnih izobraževalnih in vzgojnih smotrov. Tako pojmovana enotnost vsebuje tri različne in zaključene izobraževalne ravni: višje izobraževanje, visoko izobraževanje in poddiplomske izobraževanje. Te ravni se po svoji vsebinski in deloma tudi organizacijski ureditvi med seboj razlikujejo. Vsaka mora zagotavljati zaokroženo in celovito znanje. Le tako postavljen odnos med posameznimi ravni izobraževanja lahko zagotovi smotno izobraževanje strokovnjakov, ki jih družba potrebuje.

II. VIŠJE ŠOLE

Z reformo visokega šolstva so dobile posebno mesto v visokošolskem sistemu višje šole. Ustanovljene so bile zaradi tega, ker je potrebno izobraževati strokovnjake z višjo izobrazbo za posebne potrebe prakse. Ker so bile ocene, da so potrebe po takšnih strokovnjakih izredno velike, je slovenski zakon o visokem šolstvu zahteval tako imenovano prvo stopnjo visokošolskega študija na vseh fakultetah, visokih šolah in umetniških akademijah. Ti zavodi naj bi tako izobraževali zaporedoma dva zaključena lika strokovnjakov. Ker niso bile poprej proučene možnosti izvajanja takšnega študija s stališča specifičnosti posameznih strok, znanstvenih disciplin in pedagoških načel ter stvarne potrebe po takšnih strokovnjakih, je povzročila ta zahteva le formalno ustanavljanje stopenj, v posameznih primerih pa tudi ekstenzivni notranji razvoj zavodov in znižanje kakovosti izobraževanja.

Višje šole naj tudi v prihodnje vzgajajo strokovnjake na višji izobraževalni ravni. Ti strokovnjaki morajo obvladati temeljna in splošna znanja, biti uspo-

sobljeni za praktično uvajanje in uresničevanje sodobnih dosežkov svoje stroke ter za organizacijo in vodenje delovnih procesov. Zato morajo imeti višje šole posebne učne programe in načrte, sestavljene na osnovi znanstvenih in pedagoških načel ter temeljito proučenih likov strokovnjakov, znanj in veščin, ki jih praksa zahteva od takšnih diplomantov. Na višje šole naj bi se vpisovali zlasti diplomanti srednjih strokovnih šol, kjer obstoje, še posebej diplomanti s prakso. Pouk na višjih šolah traja praviloma dve leti.

Ob potrjevanju statuten je potrebno izvesti postopek verifikacije za vse obstoječe in v prihodnje tudi na novo ustanovljene višje šole.

Potrebna je tudi zakonska ureditev nazivov diplomantov.

Višja šola lahko spremeni ali razširi svojo dejavnost le z vnaprejšnjim soglasjem ustanovitelja.

Višje šole nimajo naloge opravljati znanstvene dejavnosti. Priporočljivo pa je, da se tudi učitelji višjih šol ukvarjajo z znanstveno dejavnostjo. Šole naj svoje učitelje spodbujajo k taki dejavnosti.

Višje šole niso kvalificirane za podeljevanje znanstvenih nazivov.

III. FAKULTETE, VISOKE ŠOLE IN UMETNIŠKE AKADEMIJE

Fakultete, visoke šole in umetniške akademije, ki so pedagoško znanstveni oziroma pedagoško umetniški zavodi, izobražujejo predvsem strokovnjake z globljim teoretičnim in širšim strokovnim znanjem. Pouk traja na teh zavodih do diplome praviloma štiri leta.

Izkušnje stopenjskega študija na teh zavodih so pokazale, da so določbe zakona o visokem šolstvu v SR Sloveniji, ki zahtevajo, da mora biti študij praviloma stopnjevani, pretoge. Glede na specifične potrebe posameznih področij naj bo študij organiziran ali v dveh stopnjah ali kot nedeljena oziroma nestopnjevana celota. Od značaja stroke, kadrovske potrebe, materialnih možnosti in vsebine diplomskega študija je odvisno, ali bodo in kako bodo fakultete, visoke šole in akademije organizirale izobraževanje na višji ravni. Na podlagi izkušenj prideta v poštev predvsem dve obliki: prva, višješolski študij kot dosedanja prva stopnja, in druga, višja šola pri fakulteti.

Višja izobrazba, dosežena na samostojni višji šoli ali pri fakulteti, naj bo glede izobrazbene ravni enakovredna in naj bi dajala diplomantom iste pravice. Diplomanti z višjo izobrazbo lahko pridobe visoko izobrazbo ob pogojih, ki jih določijo fakultete, visoke šole in umetniške akademije s svojimi statuti.

Podiplomski študij obsega kot redna oblika izobraževanja magisterij in specializacijo; praviloma obsega štiri semestre.

Magisterij je sistematično organiziran študij, ki uvaja kandidate v teoretične osnove in metode znanstvenega dela ter jim omogoča poglobljeno proučevanje problemov ustreznih znanstvenih področij. Ta študij, ki je namenjen predvsem vzgoji znanstvenih delavcev, organizirajo fakultete in visoke šole.

Specializacija je sistematično izpopolnjevanje na ožjem strokovnem področju ob razširitvi splošnega teoretičnega znanja in poglobitvi teoretičnega znanja na ožjem strokovnem področju. Fakultete in visoke šole jo organizirajo ob sodelovanju inštitutov, klinik in pod-

jetij, ki na področju specializacije uporabno delajo in imajo za to delo ustrezna materialna sredstva. Specializacija je bila v dosedanjem razvoju podiplomskega študija zanemarljiva; v prihodnje naj ji fakultete in visoke šole posvetijo večjo skrb.

Ni nujno, da ima vsaka fakulteta ali visoka šola za vsako stroko oziroma znanstveno disciplino organiziran podiplomski študij. Podiplomski študij lahko fakultete ali visoke šole organizirajo samo na področjih, na katerih imajo uspešno razvito znanstveno dejavnost. Univerza je dolžna ugotoviti, ali fakultete in visoke šole izpolnjujejo pogoje za organizacijo tega študija.

Glede na zahtevnost rednega podiplomskega študija je treba zaostri pogoje za izbiro kandidatov.

Vse predpisane izpite opravljajo kandidati za magistra ali specialista pred komisijo. Študij zaključijo po končanih izpiti z zagovorom magistrske oziroma specialistične naloge pred komisijo, ki je naloge predhodno ocenila. Če je bil zagovor uspešen, si pridobe diplomu, s katero se jim prizna pravica do akademske stopnje magistra oziroma do naziva specialista.

Strokovnjaki z akademsko stopnjo magistra si lahko pridobe doktorat znanosti, če z uspehom zagovarjajo ugodno ocenjeno in predhodno objavljeno doktorsko delo na način, ki ga določi statut zavoda.

Doktorat znanosti si lahko pridobe tudi strokovnjaki z visoko izobrazbo, ki niso magistri, če imajo objavljena znanstvena dela, če so uspešno naredili predpisani ustni doktorski izpit ter z uspehom zagovarjali ugodno ocenjeno in predhodno objavljeno doktorsko delo na način, ki ga določi statut zavoda.

Podiplomski študij lahko organizirajo samo fakultete in visoke šole.

Fakultete, visoke in višje šole naj organizirajo tudi stalne ali priložnostne tečaje, na katerih naj seznanjajo strokovnjake z novjšimi strokovnimi in znanstvenimi izsledki ter načini njihove uporabe v praksi, s problemi stroke, z novimi delovnimi metodami ipd.

Potrebna je verifikacija vseh kateder, smeri, oddelkov in inštitutov fakultet, visokih šol in umetniških akademij.

Potrebna je tudi zakonska ureditev nazivov.

Fakultete se zaradi urejanja zadev, ki so zanje skupnega pomena, združujejo v univerzo kot samoupravno skupnost. V univerzo se lahko vključijo tudi visoke šole in umetniške akademije. Univerza skrbi za skladnost pouka in znanstvenega dela. Rešuje tiste skupne zadeve fakultet, ki jih določa zakon in statut univerze, ter naloge, ki jih univerzi poverijo zavodi s svojimi statuti in drugimi sklepi. Sklepi univerze o teh zadevah so za njene člane obvezni.

Fakultete, visoke šole in umetniške akademije lahko spremenijo ali razširijo svojo dejavnost le z vnaprejšnjim soglasjem ustanovitelja.

IV. PEDAGOŠKI IN ZNANSTVENI DELAVCI

Kakovost pedagoških in znanstvenih delavcev v obdobju hitrega razvoja visokega šolstva ni bila deležna potrebne skrbi odgovornih dejavnikov. Zaradi premalo strogih določil v obstoječih predpisih s področja visokega šolstva in zaradi premajhne zavzetosti samoupravnih organov visokošolskih zavodov za ostvarjanje v okviru univerze sprejetih načel je prišlo v ne-

katerih primerih ob izvolitvi in ponovnih izvolitvah do popuščanja kriterijev o strokovni in znanstveni usposobljenosti kandidatov. Univerza s svojimi pristojnostmi, ki izhajajo iz njenega statuta, ni mogla učinkovito poseči v urejanje teh zadev. Tako je bila kakovost pouka in znanstvenega dela odvisna predvsem od vestnosti in volje posameznikov. To pa še ni zadostno zagotovilo za pravilen in uspešen razvoj visokega šolstva.

Potrebni so konkretni ukrepi, ki naj ob spoštovanju že sprejetih načel pospešijo izboljšanje stanja. Kriterije za izvolitev učiteljev in sodelavcev visokošolskih zavodov je treba zaostri in jasno postaviti ob poučanju osebne odgovornosti poročevalcev in predlagateljev. Univerza naj dobi z zakonom ali s pooblastilom zavodov tudi na tem področju določene pravice in dolžnosti.

1. Obstoj nazivov redni profesor, izredni profesor in docent je upravičen. Z njimi opredeljujemo različnost v pomembnosti in obsegu znanstvenega in strokovnega dela učiteljev visokih šol. Podeljevanje teh nazivov predstavlja priznanje za uspešno razvijanje znanosti in stroke ter hkrati spodbuja učitelje k poglobljenemu delu.

Obdrži se tudi naziv predavatelj, vendar samo za predmete, ki imajo za vzgojo strokovnjakov značaj pomožnega ali praktičnega pouka in ne zahtevajo znanstvenega dela. Ti predmeti morajo biti v statutih visokih šol posebej navedeni.

2. Vsi učitelji visokošolskih zavodov, znanstveni delavci, asistenti in lektorji se volijo po javnem razpisu. Podatki o kandidatih morajo biti predhodno objavljeni. Po javni razpravi je glasovanje javno. Učitelje z znanstvenim nazivom in znanstvene delavce volijo vsi učitelji in znanstveni delavci zavoda. Druge delavce, za katere je volitev potrebna, volijo vsi člani pedagoško znanstvenega sveta.

3. Prvi pogoj za izvolitev za pedagoško-znanstveni naziv je doktorat znanosti.

Za docenta je lahko izvoljen kandidat, ki ima doktorat znanosti in objavljena znanstvena dela ali kvalitetna strokovna dela s področja, za katero kandidira.

Za izrednega profesorja je lahko izvoljen kandidat, ki ima doktorat znanosti ter obsežnejši opus objavljenih pomembnih znanstvenih del in — na področjih uporabnih predmetov — pomembnih strokovnih del s področja, za katero kandidira.

Za rednega profesorja je lahko izvoljen kandidat, ki ima doktorat znanosti ter zelo obsežen opus objavljenih zelo pomembnih znanstvenih del in — na področjih uporabnih predmetov — zelo pomembnih strokovnih del s področja, za katero kandidira.

4. V strokovnem mnenju je treba prikazati kandidatovo usposobljenost za razpisano mesto na osnovi njegovih objavljenih znanstvenih del in strokovne dejavnosti. Strokovna ocena naj utemelji pomen del na način, ki se da preveriti. Poleg tega je treba predloge utemeljiti tudi s prikazom kandidatovih lastnosti in dejavnosti, ki so bistvenega pomena za osebnost dobrega učitelja.

5. Kandidati za univerzitetne učitelje morajo dokazati pedagoško usposobljenost s preizkusnim predavanjem in z razpravo po končanem predavanju. Temo predavanja določi strokovna komisija s področja raz-

pisanih predmetov. Uspeh ocenjuje strokovna komisija ter vključi oceno v strokovno mnenje.

Kandidatom, ki so preizkusno predavanje že enkrat uspešno opravili, pri ponovnem razpisu preizkušnje ni treba ponavljati.

6. Volitve izrednih profesorjev in docentov se ponavljajo vsako peto leto.

Volitve rednih profesorjev se ponavljajo vsako sedmo leto. Mesto rednega profesorja se ne razpiše, če zaseda to delovno mesto učitelj s tem nazivom, ki je dopolnil 60 let starosti.

Učitelji lahko na fakultetah, visokih šolah in umetniških akademijah redno poučujejo do 70. leta starosti. Po upokojitvi ali po 65. letu starosti pa naj jih zavodi razbremenene opravljanja vodstvenih funkcij na zavodu ali v organizacijskih enotah zavoda.

7. V soglasju z zakonom in z univerzitetnim statutom lahko v izjemnih primerih — na osnovi strokovnega mnenja najmanj treh rednih profesorjev in soglasja posebnega telesa univerze — pedagoško-znanstveni svet povabi za določen čas na mesto rednega profesorja za predmet ali skupino predmetov brez razpisa uglednega strokovnjaka, ki je izprical svojo usposobljenost z objavljenimi znanstvenimi ali zelo pomembnimi strokovnimi deli.

8. Za znanstvenega sodelavca je lahko izvoljen kandidat, ki ima doktorat znanosti in objavljena znanstvena dela ali kvalitetna strokovna dela s področja, za katero kandidira.

Za višjega znanstvenega sodelavca je lahko izvoljen kandidat, ki ima doktorat znanosti ter obsežnejši opus objavljenih pomembnih znanstvenih del in — na področjih uporabnih predmetov — ostvarjenih pomembnih strokovnih del s področja, za katero kandidira.

Za znanstvenega svetnika je lahko izvoljen kandidat, ki ima doktorat znanosti ter zelo obsežen opus objavljenih zelo pomembnih znanstvenih del in — na področjih uporabnih predmetov — ostvarjenih zelo pomembnih strokovnih del s področja, za katero kandidira.

Da se zagotovi enotnost v vrednotenju znanstvenega dela, podeljujejo te nazive samo visoke šole in fakultete po postopku in kriterijih, ki so predpisani za podeljevanje znanstveno-pedagoških nazivov. Ni potrebe, da bi te nazive podeljevale še druge institucije.

9. Za predavatelja na fakulteti, visoki šoli ali umetniški akademiji je lahko izvoljen kandidat, ki ima diplomu popolne ustrezne fakultete, visoke šole ali umetniške akademije in obvlada probleme svoje stroke ter ima izkušnje v poučevanju ali posebej pridobljene izkušnje v praksi.

10. Volitve asistentov se ponavljajo vsako tretje leto. Za asistenta novince je lahko izvoljen kandidat, ki ima diplomu popolne fakultete oziroma visoke šole. Statuti fakultet oziroma visokih šol predpišejo za neposredno uporabne predmete predhodno prakso, za druge predmete pa lahko še posebne dopolnilne pogoje. V strokovnem mnenju je treba analizirati kandidatov študijski uspeh ter uspeh v strokovnem ali znanstvenem delu.

Asistent je lahko ponovno izvoljen, če je dokazal sposobnost za pedagoško delo z delom s študenti, za znanstveno delo pa z uspešnim sodelovanjem pri raz-

iskovalnem delu in z uspehi pri podiplomskem studiju. Zavodi naj omogočijo asistentom izpopolnjevanje iz pedagogike.

V šestih letih po prvi izvolitvi si mora asistent pridobiti naziv magistra. Asistent si mora po drugi ponovni izvolitvi pridobiti doktorat znanosti, sicer znova ne more biti izvoljen v ta naziv.

11. Znanstvena usposobljenost učiteljev umetniških akademij se smiselno nadomesti z umetniško usposobljenostjo in naj se temu primerno prilagodijo tudi merila za izvolitev.

12. Pri univerzi naj se ustanovi iz vrst najuglednejših učiteljev posebno telo, ki bo preverjalo postopek volitev in ponovnih volitev učiteljev in znanstvenih delavcev. Če bi ugotovilo, da je bil pri tem kršen z zakonom ali s statutom predpisani postopek ali da niso bila upoštevana postavljena strokovna merila, lahko volitve razveljavi.

13. Osnovne predmete na višjih šolah poučujejo predavatelji in profesorji višjih šol.

Za predavatelja višje šole je lahko izvoljen kandidat, ki ima diplomu popolne ustrezne fakultete, visoke šole ali umetniške akademije, strokovna, znanstvena ali umetniška dela in izkušnje v poučevanju ali posebej pridobljene izkušnje v praksi.

Za profesorja višje šole je lahko izvoljen kandidat, ki ima diplomu popolne ustrezne fakultete, visoke šole ali umetniške akademije in obsežnejše strokovno ali znanstveno oziroma umetniško delo, večletne izkušnje v poučevanju ali pa v uspešnem vodstvu dela svoje stroke.

Pomožne predmete, ki morajo biti v statutu posebej določeni, predavajo strokovni učitelji višjih šol. Pogoje za izvolitev določi statut zavoda.

Koristno bi bilo, da tudi združenja višjih šol osnujejo posebno telo za preverjanje volitev. Pri strokovnih ocenah pedagoških delavcev naj sodelujejo tudi priznani strokovnjaki ustreznih strok z univerze.

14. Profesorji višjih šol se volijo za dobo petih let, predavatelji višjih šol pa za dobo treh let.

15. Razvoj gospodarstva in ves družbeni razvoj zahteva, da delajo učitelji znanstveno oziroma strokovno neprekinjeno. Zato se pri učiteljih in znanstvenih delavcih, ki ob razpisu delovnega mesta na visokošolskem zavodu ponovno kandidirajo, ocenjujejo samo dela, ustvarjena po zadnji izvolitvi. Tako zasnovana reelekcija bo spodbudno vplivala na sposobne delavce, da vlagajo v to delo maksimalne napore, in bo omogočala izločitev delavcev, ki tega dela ne zmorejo.

16. Druga delovna mesta in pogoje zanje določijo statuti visokošolskih zavodov.

17. Zahtevani kriteriji za izvolitev se uveljavljajo za kandidate, ki se prvič prijavijo na razpisano mesto. Za kandidate, ki ta mesta zasedajo in se prijavijo ponovno, pa ne izpolnjujejo novih pogojev, veljajo prehodna določila, ki jih predpiše statut zavoda. V teh določilih je treba določiti rok, v katerem morajo zadovoljiti novim pogojem, vendar ta rok ne sme trajati dalj kot eno reelekcijsko dobo, potem ko se novi pogoji uveljavijo.

V. VPIS, SELEKCIJA IN OBREMENITEV STUDENTOV, DELOVNA OBVEZNOST UCITELJEV IN IZREDNI STUDIJ

1. Vpis na visokošolske zavode naj bo do nadaljnega praviloma prost.

Zaradi različnih pogojev izobraževanja v srednjih šolah in zaradi neprepučenih kriterijev izbora študentov s sprejemnimi izpiti naj se selekcija do nadaljnjega izvaja v 1. letniku oziroma že v 1. semestru, če to dopušča značaj stroke. To zahteva uvedbo mentorskega dela s študenti — novinci takoj po začetku študija. S sistemom vaj, kolokvijev in razgovorov naj se omogoči študentom, da čimprej spoznajo svoje dejanske sposobnosti. Da bi v največji možni meri omogočili študentom ustrezno izbiro študija in proučevanje kriterijev za izbor, naj se uvedejo druge oblike svetovanja še pred vpisom na visokošolski zavod.

2. Administrativno omejevanje vpisa (numerus clausus) naj se izjemoma dovoli kot začasen ukrep v primerih, ko število študentov tako preseže zmogljivost zavodov, da ni omogočeno normalno pedagoško in znanstveno delo. Numerus clausus se lahko uporabi tudi v primerih, ko vpis znatno presega perspektivne potrebe po kadrih.

3. Vse osnovne, srednje in višje šole naj v sodelovanju z delovnimi organizacijami in družbeno-političnimi skupnostmi omogočijo s štipendijami in drugimi oblikami materialne pomoči nadaljnji študij tistim svojim učencem oziroma študentom, ki so pokazali posebno nadarjenost. S tem bi tudi pospešili izboljšanje sedanjega nezadovoljivega socialnega in regionalnega sestava študentov.

4. Eden od vzrokov slabih učnih uspehov je tudi prevelika obremenitev študentov s predavanji, vajami in seminarji, tako da jim ostaja premalo časa za individualni študij. Določi naj se zgornja meja tedenske učne obremenitve na največ 30 ur, pri čemer lahko odpade na predavanja največ 20 ur.

5. Učna obveznost (predavanja in vaje) rednih učiteljev, ki so dolžni delati znanstveno, znaša praviloma 5 ur in največ 9 ur tedensko, za profesorje in predavatelje višjih šol pa praviloma 8 ur in največ 15 ur tedensko.

Učitelji lahko prevzamejo dopolnilno zaposlitev ali honorarno delo (stalno ali občasno) na drugih zavodih samo v soglasju z matičnim zavodom.

6. Izredni študij za pridobitev višje ali visoke izobrazbe mora biti po obsegu, kakovosti in zahtevnosti enakovreden rednemu študiju. Tak študij lahko organizirajo in vodijo samo ustrezni visokošolski zavodi.

Ena izmed oblik za izvajanje tega študija so centri za izredni študij. Slušatelji centra so vpisani na matičnem zavodu kot izredni študentje.

V centrih za izredni študij predavajo in sprašujejo samo učitelji zavoda, ki takšen študij organizira.

V primeru, ko center za izredni študij združuje slušatelje več visokošolskih zavodov, vodi delo centra telo, ki ga sestavljajo predstavniki teh zavodov.

Odnosi med matičnim zavodom, njegovim centrom za izredni študij, zainteresiranimi delovnimi organizacijami in posameznimi slušatelji se urejajo s pogodbo v skladu s statutom matičnega zavoda.

Izredni študij se financira s sredstvi, ki jih prispevajo družbeno-politične skupnosti, delovne organi-

zacije in slušatelji sami. Kateri izmed njih in s kakšnim deležem sodeluje v konkretnem primeru, je stvar sporazuma, ki mora biti pogodbeno urejen.

Matični zavod, ki določa učni program centra in potrjuje njegov delovni načrt, določa v sporazumu s svojim ustanoviteljem tudi povračilo stroškov.

VI. ORGANIZACIJSKE OBLIKE

Načelo enovitosti vzgojnih in raziskovalnih nalog fakultet in visokih šol, ki je vodilo komisijo pri drugih razpravah in zaključkih, narekuje, da stremimo k skupnim organizacijskim enotam za vzgojne in raziskovalne naloge fakultet. Takšno združevanje bi bilo koristno tudi zato, da se poenostavi uprava in zmanjšajo administrativne funkcije univerzitetnih učiteljev. Iz istih razlogov bi bila koristna ukinitvev odsekov. Ostvaritev navedenega načrta bi pomenila, da lahko prevzemajo inštituti tudi pedagoške naloge ali katedre raziskovalne naloge. Eni kot drugi pa naj bi združevali sorodna vzgojna in raziskovalna področja oziroma predmete, ki preprečujejo izolacijo, olajšujejo kolektivno razpravo o vzgojnih problemih, omogočajo kolektivno raziskovalno delo, spodbujajo zaostreitev kriterijev, olajšujejo gospodarnost pri nabavi knjig in laboratorijskih sredstev ter poenostavljajo administracijo.

Reorganizacija univerze v samoupravno skupnost fakultet bo omogočila, da prevzamejo združene pedagoške in raziskovalne naloge tudi univerzitetni inštituti kot interne ustanove univerze. Omogočila pa bo tudi, da se združujejo v univerzitetne inštitute fakultetni laboratoriji, seminarji ali katedre na področjih iste ali zelo sorodne dejavnosti; vloga takšnih inštitutov naj bi bila zlasti koordinacijska.

Po dogovoru med fakultetami se lahko učitelji ene fakultete vključujejo v matične katedre ali matične inštitute drugih fakultet in tam raziskovalno delajo in razpravljajo o vzgojnih problemih svojih predmetov.

Pristojni republiški organi naj v okviru obstoječih predpisov poskrbe za uresničenje sprejetih sklepov in naj začno s pripravami za spremembo oziroma sprejem potrebnih zakonskih predpisov, predvsem zakona o visokem šolstvu, katerega naj bi Skupščina SR Slovenije sprejela še letos.

Št. 61-31/67

Ljubljana, dne 20. aprila 1967.

**Skupščina
Socialistične republike Slovenije**

**Predsednik:
Ivan Maček l. r.**

141.

Skupščina SR Slovenije je na podlagi 7. alineje 135. člena ustave SR Slovenije na seji Republiškega zbora in na seji Prosvetno-kulturnega zbora dne 20. aprila 1967 obravnavala stanje na področju znanstvenega, aplikativnega raziskovalnega in razvojnega dela ter sprejela tele

SKLEPE

za nadaljni razvoj znanstvenega, aplikativnega raziskovalnega in razvojnega dela v SR Sloveniji

I. UVOD

1. Odločujočega pomena znanstvenega, aplikativnega raziskovalnega in razvojnega dela (v nadaljnjem besedilu: raziskovalno delo) za nadaljnji družbeni razvoj se je svet polno zavedel šele v zadnjih dveh desetletjih. V tem času sta doživeli znanost in tehnologija največji vzpon, raziskovalno delo pa je postalo eden od temeljev materialnega in kulturnega napredka človeštva. Zato je deležno čedalje večje pozornosti in skrbi, zahteva pa tudi čedalje večja sredstva in rastoč delež narodnega dohodka.

2. V Sloveniji se je raziskovalno delo zadnja leta sorazmerno hitro razvijalo in uveljavljalo kot cinitelj, ki postaja nepogrešljiv v sleherni družbeni dejavnosti. V precejšnji meri je že vplivalo na raven produktivnosti in poviševalo raven intelektualnega življenja. Če izvzamemo zastajanje, ki ga opazamo v zadnjem času, so se sredstva za raziskovalno delo povečevala iz vseh virov, obenem s tem pa se je povečevalo tudi število raziskovalcev ter obseg in kvaliteta njihovega dela. Sedaj dajemo za raziskovalno delo okoli 1% narodnega dohodka, od tega eno desetino za osnovne ter devet desetlin za aplikativne in razvojne raziskave. Več kot tri četrtine sredstev prispevajo gospodarske organizacije, ostanek pa splošni družbeni skladi.

3. Doseženi uspehi ne pomenijo tudi, da ni bilo neskladnosti in pomanjkljivosti. Le-te so izvirale deloma iz podedovane enostranosti v strukturi gospodarstva, izobraževanja in raziskovalnega dela. Med najresnejše probleme zadnjega obdobja gre šteti sorazmerno zaostajanje znanstvenih raziskav na fakultetah in visokih šolah in premajhno skrb za potrebno raven pedagoško-znanstvenega kadra, dalje premajhno povezanost raziskovalne tematike s potrebami družbenega razvoja, slabosti v komuniciranju med raziskovalnimi organizacijami in uporabniki njihovih dosežkov ter pretirano kratkoročne inčasne usmeritve nekaterih raziskovalnih organizacij. Dobršen del težav izvira iz neenakomerne in negotove oskrbe z materialnimi sredstvi, pa tudi iz prešibkih prizadevanj, da bi bile programske usmeritve raziskovalnih organizacij bolj izdelane.

II. VLOGA RAZISKOVALNEGA DELA

1. Močnejša usmeritev v povečano družbeno produktivnost na vseh področjih družbenih dejavnosti zahteva intenzivnejše, učinkovitejše in bolj organizirano raziskovalno delo. Raziskovalno delo mora biti predmet posebne družbene skrbi.

2. Znanstveno delo ima poseben pomen v prizadevanju za razširitev in poglobitev osnove, na kateri sloni naš duhovni in materialni razvoj. Čim bolj razvita je družba, tem manj je mogoče brez predhodnih strokovnih analiz, temelječih na znanstvenih dognan-

njih, odločati o katerikoli stvari, ne da bi tvegali ekonomsko pa tudi politično škodo.

3. Znanstveno delo je neločljiv del vsakega izobraževalnega procesa na najvišji ravni, kar je največjega pomena za kvaliteto izobrazbe. Najbolj racionalno ga je gojiti na fakultetah in visokih šolah, saj njihovo delovanje že samo po sebi določa minimalni potrebni obseg znanstvenih raziskav.

4. Znanstveno delo ustvarja tudi intelektualno klimo, potrebno za zdravo rast visokošolskih zavodov ter za uspešnejši družbeni razvoj. Pravilno programiranje in izvajanje aplikativnega in razvojnega dela morata temeljiti na dosežkih znanstvenega dela.

5. Izsledki znanstvenega dela pomenijo prispevek v občo zakladnico človeškega znanja. Te izsledke je treba vsestransko preverjati in jih primerjati z drugimi izsledki, da dobijo pravo mesto. Zato je treba znanstvena dela objavljati, da postanejo obče dostopna in da jih je mogoče podvreči kritiki.

6. V aplikativnem raziskovalnem in razvojnem delu se uporabljajo znanstvena spoznanja in dognanja za reševanje vprašanj, ki so v zvezi z razvojem posameznih gospodarskih panog in družbenih služb. Zato imata aplikativno raziskovalno in razvojno delo neposreden pomen za smotrno razširitev in uspešno modernizacijo produkcije ter za povečanje učinkovitosti dela vseh vrst in oblik, njun obseg pa je določen s potrebami družbenega razvoja.

III. ORGANIZACIJA RAZISKOVALNEGA DELA

1. Posebno mesto med znanstvenimi organizacijami ima Slovenska akademija znanosti in umetnosti, ki je ne le korporacija najvidnejših in najzaslužnejših znanstvenikov in umetnikov, ki jim je bilo z izvolitvijo za akademika dano posebno priznanje, temveč tudi pomembna znanstvena organizacija.

Slovenska akademija znanosti in umetnosti je v prvi vrsti poklicana, da skrbi za napredek znanstvenega dela, da sodeluje pri njegovi organizaciji in da se aktivno uveljavlja predvsem na tistih področjih, ki zaradi svojih specifičnosti niso v zadostni meri upoštevani v programu drugih znanstvenih organizacij. Zato sodi med njene temeljne naloge zlasti znanstveno delo na področjih, ki so pomembna za poznavanje preteklosti in sedanjosti slovenskega naroda, njegovega jezika, kulture in zemlje, na kateri živi.

2. Univerza je jedro za razvoj znanosti in osnovni vir novih znanstvenih delavcev ter najbolj kvalificiranih strokovnjakov. Zato ji je treba omogočiti, da se prilagodi zahtevam sodobne znanosti in njeni vlogi v družbenem razvoju. Znanstveno in pedagoško delo se na univerzi med seboj oplajata in dopolnjujeta. Zato je treba organizacije, ki se ukvarjajo pretežno z znanstvenim delom, s čim tesnejšimi vezmi povezati s fakultetami. Med njimi gre samostojne zavode ustanavljati in obdržati le, če je to potrebno zaradi narave znanstvenega področja ali če so za to posebni razlogi, druge pa organizirati in razvijati kot enote, ki sestavljajo s fakultetami pedagoško in znanstveno organizacijo z enotnim nagrajevanjem za obe osnovni dejavnosti.

3. Druge samostojne organizacije, ki se ukvarjajo pretežno z znanstvenim delom na področju naravoslovnih in družboslovnih ved, so v veliki večini organizacijsko vključene v univerzo. Za Nuklearni inštitut

Jožef Stefan, po rezultatih in znanstvenem potencialu najpomembnejšo med njimi, pa to še ne velja. Vendar je tudi sodelovanje tega inštituta s prizadetimi fakultetami že danes tesno in v obojestransko korist. Treba ga bo razvijati naprej ter uvrstiti s formalnimi vezmi, izkoristiti ga pa pri rednem pedagoškem delu ter zlasti pri podiplomskem študiju.

4. Aplikativno raziskovalno in razvojno delo imata težišče v raziskovalnih enotah in zavodih delovnih organizacij in v zavodih, orientiranih na reševanje problemov za določena področja oziroma za potrebe več delovnih organizacij. Raziskovalni zavodi in enote podjetij, upravnih organov in družbeno-političnih skupnosti naj si pri svojih raziskavah in razvojnih prizadevanjih v večji meri zagotovijo sodelovanje fakultet, visokih šol in drugih znanstvenih organizacij, zlasti v okviru raznih oblik podiplomskega študija in sodelovanja strokovnjakov.

5. Vsaka delovna organizacija mora skrbeti za svoj razvoj, večje med njimi z ustanovitvijo lastne raziskovalne enote ali zavoda. Temeljna naloga teh enot in zavodov je, da uspešno zasnujejo razvojne koncepcije, jih obdelajo in realizirajo; pri tem je treba primerno zastaviti probleme in jih rešiti z raziskavami raznih vrst in oblik, bodisi v lastnem okviru ali pa da se pritegnejo druge raziskovalne organizacije. Zato bi za delovne organizacije ne bilo koristno, da usmerjajo svoje razvojne zavode ali enote pretežno v rutinsko dejavnost in iskanje le manj pomembnih tehnoloških rešitev. Obstoj in razvoj drugih raziskovalnih zavodov, ki delajo za gospodarstvo, je odvisen od tega, koliko bodo sposobni z delovnimi organizacijami skupaj opredeliti razvojne probleme in rešitve teh problemov realizirati v praksi. Zato morajo takšni zavodi rešitve svojih nalog formulirati tako, kot to zahteva prenos izsledkov v prakso, obenem pa sodelovati pri njihovi realizaciji. Nedvomno bo delo take vrste uspešno, če se bo zavod v dokajšnji meri specializiral, naročnik pa se ob uporabi razpoložljive strokovne dokumentacije orientiral na dolgoročne naloge v mejah razvojnega načrta svoje stroke.

Med aplikativnimi in razvojnimi raziskavami je treba dati prednost tistim, ki se dajo uporabiti neposredno za reševanje problemov iz prakse.

6. Izgradnja industrije samo na podlagi tujih licenc, brez dobrih kadrov, sposobnih za aplikativno raziskovalno in razvojno delo v primerno opremljenih raziskovalnih organizacijah, nima nobene perspektive in mora zaostajati za svetovno tehnološko ravnanje.

7. Uspešno raziskovalno delo ni možno brez rednega seznanjanja raziskovalcev z najnovejšimi dosežki v svetu. Za naše sedanje razmere potrebujemo vrsto dokumentacijskih centrov za razna strokovna področja, ki bi bili povezani med seboj in s sorodnimi centri v drugih deželah. Naloga teh centrov je, da na eni strani evidentirajo domače dosežke in o njih obveščajo interesente doma in v tujini, na drugi strani pa po zvezah z drugimi centri posredujejo domačim interesentom podatke o tujih dosežkih.

IV. PROGRAMIRANJE ZNANSTVENEGA DELA

1. Uspešno raziskovalno delo je odvisno predvsem od kadrov in materialnih sredstev, pa tudi od ustreznega programa znanstvenega dela in od raz-

iskovalnih projektov; ti pa morajo sloneti na dolgoročnih programih in načrtih družbenega razvoja.

Sodelovanje pri programiranju in usklajevanju raziskovalnega dela, pri oblikovanju družbenih dogovorov in splošne politike družbene skupnosti na tem področju je pravica in dolžnost raziskovalcev. Zagotoviti jo je treba s samoupravnimi odnosi in z različnimi oblikami samoupravljanja na posameznih področjih raziskovalnega dela.

2. Nekateri elementi takega samoupravnega organiziranja so že uveljavljeni na Slovenski akademiji znanosti in umetnosti, na univerzi, v zvezi raziskovalnih organizacij, v strokovnih in znanstvenih društvih in v Skladu Borisa Kidriča — vse do predstavniških organov, ki se stalno ali občasno ukvarjajo s problemi raziskovalnega dela. Vendar pa so usmerjevalne in usklajevalne možnosti teh organizmov prešibke in ne zagotavljajo raziskovalcem, da bi bili zadosti udeleženi pri upravljanju in oblikovanju celovite politike na tem področju.

3. Spremljanje znanstvenega prizadevanja doma in po svetu, skrb za uspešen razvoj znanstvenega dela pri nas in izdelava programa za tako delo je pravica in dolžnost vseh znanstvenih organizacij in znanstvenih delavcev v Sloveniji. Zaradi tega je treba čimprej izoblikovati samoupravno skupnost, ki bo v zakonsko določenih okvirih omogočala slehernemu znanstvenemu delavcu vpliv na oblikovanje znanstvenega programa in na oblikovanje splošne družbene politike na področju znanstvenega dela.

Skupnost znanstvenih delavcev opravlja svojo nalogo po področnih samoupravnih in koordinacijskih telesih na posameznih znanstvenih področjih, kot so: matematično-naravoslovne, tehniške, biotehniške, medicinske, družboslovne, literarno-jezikoslovne vede.

4. Znanstvenega dela povečini ni mogoče podrobno programirati in časovno omejit. Zato mu je treba v programu določiti tem splošnejše cilje in smeri, čim bolj fundamentalnega pomena je, pri tem pa je treba upoštevati aktualno in obetajočo tematiko, področja, ki so predvsem važna za naš razvoj, ter razpoložljive znanstvene kadre in materialna sredstva. Z usmerjanjem večjega števila raziskovalcev in sredstev okrog priznanih znanstvenikov ter s kritiko razprav, v katerih naj se obvezno objavljajo izsledki dela, bosta postala znanstveno delo in vzgoja mladih raziskovalcev uspešnejša in hitrejša.

Program, ki ga skupnost znanstvenih delavcev izdelava, uskladi ter stalno izpopolnjuje, je osnova za usmerjanje znanstvenega dela v Socialistični republiki Sloveniji.

Program znanstvenega dela mora upoštevati, kjer je to možno in potrebno, z dolgoročnimi razvojnimi načrti določene smeri našega družbenega razvoja in mora biti tako njegov sestavni del. Pretežna usmeritev znanstvenega dela v raziskave, ki niso zanimive za naš družbeni razvoj, ni priporočljiva.

Znanstveno delo se da smotrno načrtovati le v dolgoročnih in trdnih materialnih in finančnih okvirih, ki jih je mogoče predvideti in oddeliti za ta namen za dobo, na katero se načrt nanaša.

5. Za uspešno in kvalitetno znanstveno delo in za oblikovanje programa, ki mora biti sestavni del splošnih naporov in prizadevanj za razširitev in poglobitev znanja in spoznanja človeštva, so posebnega pomena razne oblike mednarodnega znanstvenega so-

delovanja, zlasti izmenjava znanstvenih delavcev in štipendistov ter osebni stiki znanstvenih delavcev na mednarodnih kongresih in simpozijih.

6. S priznanjem pomembnosti znanstvenega dela je treba dati znanstvenim delavcem takšen družbeni položaj, ki jih bo spodbujal k večji ustvarjalnosti in intenzivnejšemu delu.

V. RAZISKOVALNI PROJEKTI IN NAČRTI DRUŽBENEGA RAZVOJA

1. Skupna naloga strokovnih kadrov na posameznih področjih gospodarskih in drugih družbenih dejavnosti in pa strokovnih kadrov raziskovalnih organizacij je, da izdelajo dolgoročne načrte za modernizacijo in razvoj teh področij. Izdelavo teh načrtov je treba zagotoviti v okviru velikih, integralnih organizacij: gospodarske zbornice, poslovnih združenj, strokovnih društev, načrte pa naj končno uskladi republiški zavod za planiranje. Razvojne načrte bo treba stalno izpopolnjevati in skrbeti, da bodo zmeraj aktualni.

2. Razvojni problemi, ki se pojavljajo v zvezi z realizacijo dolgoročnih načrtov in zahtevajo rešitve, se naj obdelajo v raziskovalnih projektih, teme v okviru teh projektov pa naj se programirajo tem podrobneje, čim bolj neposredno uporabne bodo njihove rešitve. Seveda se bo marsikje pokazalo, da se dajo aplikativni problemi naravnega ali družbenega procesa rešiti samo s sistematično preiskavo osnov procesa. Zaradi tega bodo v raziskovalnih projektih včasih vključene naloge vseh vrst, od osnovnih do razvojnih.

Z organizacijo raziskovanja v obliki projektov se pogosto dajo doseči pomembne prednosti, ker taka organizacija razvija sodelovanje raziskovalcev raznih strok v skupinskem delu.

Projektno skupino sestavljajo raziskovalci, ki so vključeni v izvajanje raziskav, uporabniki raziskav in znanstveni delavci z ustreznih področij.

Raziskovalne projekte je treba planirati realistično in upoštevati razpoložljiva materialna in finančna sredstva, tehniško zmogljivost raziskovalnih organizacij ter raziskovalnih kadrov.

Raziskovalni projekti so sestavni del dolgoročne-ga načrta raziskovalne dejavnosti, usmerjene v razvoj gospodarstva in družbenih služb.

3. Velike gospodarske in družbene enote lahko močneje vplivajo na raziskovalno delo, ga uspešneje financirajo in realizirajo njegove izsledke. Zato se je treba prizadevati za tesnejše sodelovanje manjših delovnih organizacij; te naj se združujejo za financiranje raziskovalnega dela, ki jim je potrebno. Premišljeni in usklajeni razvojni načrti, zlasti pa raziskovalni projekti, ki so bili dobro formulirani, primerno raziskani in uspešno realizirani, so osnova za uspešnejše integracijske procese, ne samo za gospodarska podjetja in družbene službe, ampak tudi za raziskovalne organizacije.

Raziskovalne organizacije naj svoje programe izdelajo tako, da jim bodo v večji meri odprte delovne možnosti v Jugoslaviji ali tudi drugih državah. Tako bodo lahko ne samo čim bolj izkoristile svoje zmogljivosti, ampak tudi realno razsojale o smotrnem obsegu programov.

VI. FINANCIRANJE RAZISKOVALNEGA DELA

1. Za financiranje raziskovalnega dela so potrebna splošna družbena sredstva ter sredstva gospodarskih organizacij in družbenih služb.

Financiranje raziskovalnega dela mora biti izdatnejše in se mora postopoma približevati odstotku narodnega dohodka, ki ga dajejo za ta namen bolj razvite države.

2. Sredstva, potrebna, da se realizira sprejeti program raziskovalnega dela, so splošna družbena sredstva predvsem takrat, kadar je za tak program interes družbena skupnost kot celota. Dosegati se morajo iz stabilnega vira progresivno z večanjem narodnega dohodka in v okviru republike stekati v posebne družbene sklade. Iz splošnih družbenih sredstev, ki se stekajo v sklad republiške izobraževalne skupnosti, se po posebnih merilih financira tisto raziskovalno delo, ki je neločljiv del slehernega pedagoškega dela na fakultetah in visokih šolah.

3. Znanstvene raziskave, za katere je poglaviti interes družbena skupnost kot celota, financira Sklad Borisa Kidriča. Ta vrh tega spodbuja z dajanjem kreditov in s finančno udeležbo tudi raziskave, za katere so interesirane delovne organizacije. Upravni odbor sklada razporeja sredstva sklada na del, ki je namenjen za financiranje znanstvenega programa, in na del, ki je namenjen za spodbujanje interesa potencialnih naročnikov iz vrst delovnih organizacij in družbenih služb, znotraj obeh delov pa še na posamezna znanstvena področja in raziskovalne projekte.

Upravni odbor sklada razporeja sredstva za znanstveno delo na predlog samoupravne skupnosti znanstvenih delavcev. Osnovo za ta predlog sestavlja program znanstvenega dela. Sredstva za aplikativne in razvojne raziskave razporeja upravni odbor sklada na predlog projektnih skupin. Osnovo za ta predlog sestavljajo predlogi delovnih organizacij in njihovih združenj, ki zahtevajo finančne olajšave in dopolnilna sredstva za raziskovalne naloge. Da se ti predlogi vzamejo v pretres, morajo imeti priloženo mnenje pristojnih upravnih organov, zbornice in podobnih institucij, ki usklajujejo in načrtujejo razvojno delo na raznih področjih družbenega udejstvovanja.

Sredstva v okviru osnovne delitve, ki jo je predpisal upravni odbor sklada, podrobno razporeja na posamezne naloge komisije samoupravne skupnosti in projektne skupine, upravni odbor sklada pa to potrdi. Komisije in skupine nadzirajo tudi pravilno uporabo sredstev in ocenjujejo rezultate raziskovalnega dela.

Sklad Borisa Kidriča financira tekoče izdatke raziskav, prispeva k stroškom za opremljanje raziskovalnih organizacij, podpira objavo znanstvenih razprav in vzdrževanje znanstvenih stikov, pospešuje uporabo raziskovalnih izsledkov in daje štipendije za vzgojo znanstvenega naraščaja. Razpolagati mora tudi s primernim kontingentom deviznih sredstev.

Zvezni sklad za financiranje znanstvenih dejavnosti naj ob uporabi najstrožjih meril koordinira in prevzema v financiranje tisti del nacionalnih programov znanstvenega dela, ki zahteva koordinacijo v zveznem obsegu.

4. Raziskovalne projekte, ki so pomembni za njihov razvoj, financirajo delovne organizacije in njihova združenja iz lastnih sredstev po lastni presoji. Go-

spodarske organizacije in družbene službe je treba s fiskalnimi, kreditnimi in drugimi olajšavami, upravne organe pa s proračunsko dotacijo čimprej napraviti sposobne za financiranje tistega raziskovalnega dela, ki jim je potrebno, in tudi za dopolnilno financiranje dejavnosti določenih raziskovalnih organizacij z njihovega področja.

VII. RAZISKOVALNI KADRI

Vzgoji raziskovalcev je treba posvetiti v raziskovalnih organizacijah, zlasti pa na fakultetah in visokih šolah posebno pozornost. Izboljšati jo bo treba z zaostrovanjem kriterijev pri elekciji in reelekciji visokošolskih učiteljev in znanstvenih delavcev in z uveljavitvijo strožjih norm v podiplomskem študiju ob posebnem poudarku na kvaliteto tega študija.

Vzporedno bo treba zagotoviti primerne štipendije najboljšim podiplomskim slušateljem, da bi se tako lahko povsem posvetili študiju in raziskovalnemu delu.

Zaradi prenosa delovnih metod in izkušenj je treba omogočiti prelivanje kadrov med raziskovalnimi organizacijami vseh vrst, od znanstvenih do razvojnih v gospodarstvu in družbenih službah.

Pristojni republiški organi naj v okviru obstoječih predpisov poskrbe za uresničanje sprejetih stališč in naj tudi začno s pripravami za spremembo oziroma sprejem potrebnih zakonskih predpisov, predvsem zakonov o SAZU, o raziskovalni dejavnosti in o visokem šolstvu, katere naj bi Skupščina SR Slovenije sprejela še letos.

Št. 63-14/67

Ljubljana, dne 20. aprila 1967.

Skupščina
Socialistične republike Slovenije

Predsednik:
Ivan Maček l. r.

142.

Na podlagi 149. člena ustave Socialistične republike Slovenije in 5. člena zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o ustanovitvi sklada Ljudske republike Slovenije za šolstvo (Uradni list SRS, št. 8-55/65) je Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji Republiškega zbora in na seji Prosvetno-kulturnega zbora dne 20. aprila 1967 sprejela

ODLOK

o potrditvi zaključnega računa sklada SR Slovenije za šolstvo za leto 1966

I

Potrdi se zaključni račun sklada SR Slovenije za šolstvo za leto 1966 s temle stanjem na dan 31. decembra 1966:

	din
1. dohodki	95.918.565,51
2. izdatki	95.916.168,25
3. ostanek sredstev	2.397,26

Ostanek sredstev sklada SR Slovenije za šolstvo se prenese kot njegov dohodek v leto 1967.

II

Ta odlok velja naslednji dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.

Št. 400-21/67

Ljubljana, dne 20. aprila 1967.

**Skupščina
Socialistične republike Slovenije**

Predsednik:

Ivan Maček l. r.

143.

Na podlagi 149. člena ustave Socialistične republike Slovenije in 5. člena zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o ustanovitvi sklada SR Slovenije za šolstvo (Uradni list SRS, št. 8-55/65) je Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji Republiškega zbora in na seji Prosvedno-kulturnega zbora dne 20. aprila 1967 sprejela

ODLOK

o soglasju k finančnemu načrtu sklada SR Slovenije za šolstvo za leto 1967

I

K finančnemu načrtu sklada SR Slovenije za šolstvo za leto 1967, ki ga je sprejel upravni odbor sklada SR Slovenije za šolstvo dne 23. marca 1967 in ki izkazuje dohodke v znesku 98.248.644,88 din in izdatke v enaki višini, se daje soglasje.

II

Ta odlok velja naslednji dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.

Št. 400-21/67

Ljubljana, dne 20. aprila 1967.

**Skupščina
Socialistične republike Slovenije**

Predsednik:

Ivan Maček l. r.

144.

Na podlagi 149. člena ustave Socialistične republike Slovenije in 8. člena zakona o skladu SR Slovenije za pospeševanje kulturnih dejavnosti (Uradni list SRS, št. 6-64/67) je Skupščina SR Slovenije na seji Republiškega zbora in na seji Prosvedno-kulturnega zbora dne 20. aprila 1967 sprejela

ODLOK

o potrditvi zaključnega računa sklada SR Slovenije za pospeševanje kulturnih dejavnosti za leto 1966

I

Potrdi se zaključni račun sklada SR Slovenije za pospeševanje kulturnih dejavnosti za leto 1966 s temle stanjem na dan 31. decembra 1966:

	din
1. dohodki	2.906.725,98
2. izdatki	2.770.155,27
3. ostanek sredstev	136.570,71

Ostanek sredstev sklada SR Slovenije za pospeševanje kulturnih dejavnosti se prenese kot njegov dohodek v leto 1967.

II

Ta odlok velja od dneva objave v »Uradnem listu SRS«.

Št. 400-21/67

Ljubljana, dne 20. aprila 1967.

**Skupščina
Socialistične republike Slovenije**

Predsednik:

Ivan Maček l. r.

145.

Na podlagi 149. člena ustave Socialistične republike Slovenije in 7. člena zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o skladu SR Slovenije za pospeševanje kulturnih dejavnosti (Uradni list SRS, št. 6-44/67) je Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji Republiškega zbora in na seji Prosvedno-kulturnega zbora dne 20. aprila 1967 sprejela

ODLOK

o soglasju k finančnemu načrtu sklada SR Slovenije za pospeševanje kulturnih dejavnosti za leto 1967

I

K finančnemu načrtu sklada SR Slovenije za pospeševanje kulturnih dejavnosti za leto 1967, ki ga je sprejel upravni odbor sklada SR Slovenije za pospeševanje kulturnih dejavnosti dne 31. marca 1967 in ki izkazuje dohodke v znesku 14.351.571 din in izdatke v enaki višini, se daje soglasje.

II

Ta odlok velja naslednji dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.

St. 400-21/67

Ljubljana, dne 20. aprila 1967.

Skupščina

Socialistične republike Slovenije

Predsednik:

Ivan Maček l. r.

146.

Na podlagi 148. člena ustave Socialistične republike Slovenije in 1. člena zakona o spremembah zakona o Cestnem skladu SR Slovenije (Uradni list SRS, št. 30-310/65) je Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji Republiškega zbora dne 20. aprila 1967 in na seji Gospodarskega zbora dne 18. aprila 1967 sprejela

ODLOK

o soglasju k rebalansu finančnega načrta Cestnega sklada SR Slovenije za leto 1967

I

K rebalansu finančnega načrta Cestnega sklada SR Slovenije za leto 1967, ki ga je sprejel upravni odbor Cestnega sklada SR Slovenije in ki izkazuje dohodke v znesku 158.427.853 din in izdatke v enaki višini, se daje soglasje.

II

Ta odlok velja naslednji dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.

St. 400-21/67

Ljubljana, dne 20. aprila 1967.

Skupščina

Socialistične republike Slovenije

Predsednik:

Ivan Maček l. r.

147.

Na podlagi 148. člena ustave Socialistične republike Slovenije in 7. člena zakona o Cestnem skladu SR Slovenije (Uradni list SRS, št. 8-62/65) je Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji Republiškega zbora dne 20. aprila 1967 in na seji Gospodarskega zbora dne 18. aprila 1967 sprejela

ODLOK

o potrditvi programa Cestnega sklada SR Slovenije o vzdrževanju in rekonstrukciji cest v obdobju 1967—1970

I

Potrdi se program Cestnega sklada SR Slovenije o vzdrževanju in rekonstrukciji cest v obdobju 1967 do

1970, kot ga je sprejel upravni odbor Cestnega sklada SR Slovenije na seji dne 23. marca 1967.

II

Ta odlok velja osmi dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.

St. 400-21/67

Ljubljana, dne 20. aprila 1967.

Skupščina

Socialistične republike Slovenije

Predsednik:

Ivan Maček l. r.

148.

Na podlagi 151. člena ustave Socialistične republike Slovenije je Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji Republiškega zbora dne 20. aprila 1967 in na seji Organizacijsko-političnega zbora dne 18. aprila 1967 sprejela

ODLOK

o finančnem programu adaptacije in dograditve prostorov vzgojnega zavoda Logatec

I

S tem finančnim programom se ureja financiranje adaptacije in dograditve prostorov vzgojnega zavoda Logatec v izgradnji. Neposredni investitor je ta zavod.

II

Investicija iz prejšnje točke obsega adaptacijo internata zavoda, graditev nove delavnice, popravilo stare delavnice ter montiranje centralne kurjave.

Skupna vrednost investicije znaša 975.500 din ter obsega pripravljalna, gradbena, obrtniška in instalacijska dela, opremo, stroške za zunanje priključke ter stroške investitorja. Investicija se je pričela leta 1960 in bo končana leta 1967.

III

Za sofinanciranje investicije zagotovi SR Slovenija v 1967. letu 348.500 din iz proračunske rezerve, predvidene v proračunu SR Slovenije za leto 1967. Druga potrebna sredstva so zagotovljena, in sicer:

	din
1. z dotacijo republiškega zavoda za zaposlovanje	310.000
2. s posojilom republiškega zavoda za zaposlovanje	300.000
3. prenesena sredstva investicijskega sklada likvidiranega vzgajališča Logatec	17.000
	627.000

IV

Za izvajanje tega finančnega programa neposredno skrbita republiški sekretariat za prosveto in kulturo in republiški sekretariat za finance.

Izvršni svet Skupščine SR Slovenije predloži po končani graditvi Skupščini SR Slovenije poročilo o izvršitvi tega finančnega programa.

V

Ta odlok velja naslednji dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.

St. 402-103/67

Ljubljana, dne 20. aprila 1967.

**Skupščina
Socialistične republike Slovenije**

Predsednik:
Ivan Maček l. r.

149.

Na podlagi 151. člena ustave Socialistične republike Slovenije je Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji Republiškega zbora dne 20. aprila 1967 in na seji Organizacijsko-političnega zbora dne 18. aprila 1967 sprejela

ODLOK

o finančnem programu za sofinanciranje prve etape graditve dvojezične osnovne šole v Lendavi

I

S tem odlokom se ureja sofinanciranje SR Slovenije pri prvi etapi graditve dvojezične osnovne šole v Lendavi, katere investitor je skupščina občine Lendava.

II

Skupna vrednost investicije iz prejšnje točke znaša 3.670.000 dinarjev ter obsega pripravljalna, gradbena, obrtniška in instalacijska dela, opremo, stroške za zunanje priključke ter stroške investitorja. Investicija se bo pričela leta 1967 in bo končana leta 1968.

Vrednost investicije v letu 1967 bo 1.860.000 din, v letu 1968 pa 1.810.000 din.

III

Za sofinanciranje graditve objekta iz I. točke tega odloka zagotovi SR Slovenija v skladu z 19. členom zakona o šolah z italijanskim oziroma madžarskim učnim jezikom in o dvojezičnih šolah v Socialistični republiki Sloveniji (Uradni list SRS, št. 7-44/65):

	din
v letu 1967	560.000
v letu 1968	540.000

Sredstva z prejšnjega odstavka zagotovi SR Slovenija z najemanjem kredita iz sredstev na računu SR Slovenije za graditev osnovnih šol, in sicer za 15 let in z 2-odstočno obrestno mero. SR Slovenija bo odplačevala ta kredit s svojimi proračunskimi sredstvi.

Druga sredstva, potrebna za graditev objekta, zagotovi skupščina občine Lendava.

IV

Za izvajanje tega finančnega programa neposredno skrbita republiški sekretariat za prosveto in kulturo ter republiški sekretariat za finance.

Izvršni svet Skupščine SR Slovenije predloži za leto 1967 in po končani graditvi Skupščini SR Slovenije poročilo o izvršitvi tega finančnega programa.

V

Ta odlok velja naslednji dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.

St. 402-106/67

Ljubljana, dne 20. aprila 1967.

**Skupščina
Socialistične republike Slovenije**

Predsednik:
Ivan Maček l. r.

150.

Na podlagi 151. člena ustave Socialistične republike Slovenije je Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji Republiškega zbora dne 20. aprila 1967 in na seji Organizacijsko-političnega zbora dne 18. aprila 1967 sprejela

ODLOK

o finančnem programu za sofinanciranje graditve študentskega stanovanjskega stolpiča II v Mariboru

I

S tem odlokom se ureja sofinanciranje SR Slovenije pri graditvi študentskega stanovanjskega stolpiča II v Mariboru, katerega investitor je Združenje visokošolskih zavodov v Mariboru.

II

Graditev objekta iz prejšnje točke se prične v letu 1967 in bo končana leta 1968. Skupna vrednost investicije znaša 4.436.050 din ter obsega pripravljalna, gradbena, obrtniška in instalacijska dela s kotlararno in transformatorjem, zunanje priključke, ureditev okolice, nakup nadomestnih stanovanj in stroške investitorja.

Do 31. decembra 1966 je bilo plačano za pripravljalna dela 493.711 din iz sredstev Združenja visokošolskih zavodov v Mariboru. Za dograditev je potrebno še 3.942.339 din. S tem bo objekt usposobljen za funkcionalno uporabo.

III

Za graditev in dokončanje objekta iz I. točke tega odloka zagotovita sredstva SR Slovenija v višini 2.218.025 din in Združenje visokošolskih zavodov v Mariboru iz svojih sredstev v višini 1.224.314 din. 500.000 din pa je zagotovljeno s kreditom, ki ga je najelo Združenje visokošolskih zavodov v Mariboru pri skladu SR Slovenije za zidanje stanovanjskih hiš.

Za graditev in dokončanje objekta iz I. točke tega odloka, in sicer za dovršitev instalacij, za zaključna

dela, za vgrajeno in drugo opremo ter za ureditev okolice, bo SR Slovenija zagotovila v 1968. letu 2.218.025 din iz sredstev dodatnega davka od prometa blaga na drobno, ki so po točki č) 3. člena zakona o uvedbi dodatnega davka od prometa blaga na drobno in o uporabi sredstev iz tega davka (Uradni list SRS, št. 42-213/66) predvidena za nadaljevanje graditve že začelih visokošolskih zavodov.

IV

Za izvajanje tega finančnega programa neposredno skrbita republiški sekretariat za prosveto in kulturo ter republiški sekretariat za finance.

Izvršni svet Skupščine SR Slovenije predloži za vsako leto in ob koncu investicijskih del Skupščini SR Slovenije poročilo o izvajanju tega finančnega programa.

V

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.

Št. 402-107/67

Ljubljana, dne 20. aprila 1967.

Skupščina
Socialistične republike Slovenije

Predsednik:
Ivan Maček l. r.

151.

Na podlagi 151. člena ustave Socialistične republike Slovenije je Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji Republiškega zbora dne 20. aprila 1967 in na seji Organizacijsko-političnega zbora dne 18. aprila 1967 sprejela

ODLOK

o finančnem programu za financiranje nadaljevanja graditve Inštituta za matematiko, fiziko in mehaniko Univerze v Ljubljani

I

S tem odlokom se ureja nadaljevanje graditve objekta za fiziko Inštituta za matematiko, fiziko in mehaniko Univerze v Ljubljani, katerega investitor je ta inštitut.

II

Graditev objekta iz prejšnje točke se je pričela v letu 1964 in bo končana leta 1969. Skupna vrednost investicije znaša 12.061.676 din ter obsega gradbena, obrtniška in instalacijska dela, kotlarne, opremo, stroške za zunanje priključke, ureditev okolice in stroške investitorja.

Do 31. decembra 1966 je bilo plačano 2.802.341 din iz sredstev sklada SR Slovenije za šolstvo in 16.565 din iz sredstev federacije, 1.282.000 din pa je zagotovljeno iz sredstev proračuna SR Slovenije za leto 1967 za plačilo neporavnanih obveznosti iz leta 1965 in 1966 ter za vzdrževalna in zavarovalna dela do 31. decembra 1966. Za dograditev objekta je potrebno še 7.960.770 din. S tem bo objekt usposobljen za funkcionalno uporabo.

III

Za nadaljevanje in dokončanje graditve objekta iz I. točke tega odloka zagotovi sredstva SR Slovenija v višini 7.960.770 din, in sicer:

din

- v letu 1967 za nadaljevanje gradbenih del (zunanjih in notranjih) ter za instalacije 3.000.000
- v letu 1968 za zaključna gradbena dela in za delno opremo objekta ter za graditev kotlarne 2.510.000
- v letu 1969 za zaključna dela in za dokončanje opremljanja 2.450.770

V letu 1967 zagotovi sredstva SR Slovenije s kreditom, ki ga najame Inštitut za matematiko, fiziko in mehaniko Univerze v Ljubljani pri Splošni gospodarski banki v Ljubljani v višini 1.500.000 din z vračilnim rokom enega leta in z 8-odstotno letno obrestno mero, ter s kreditom, ki ga ta inštitut najame pri zveznem skladu za financiranje znanstvenih dejavnosti v višini 1.500.000 din z vračilnim rokom 10 let in s 3-odstotno letno obrestno mero.

SR Slovenija prevzame odplačevanje anuitet za najeta kredita iz prejšnjega odstavka, in sicer do konca leta 1970 iz sredstev dodatnega davka od prometa blaga na drobno, ki so po točki č) 3. člena zakona o uvedbi dodatnega davka od prometa blaga na drobno in o uporabi sredstev iz tega davka (Uradni list SRS, št. 42-213/66) predvidena za nadaljevanje graditve že začelih visokošolskih zavodov, po letu 1970 v plačilo zapadlih anuitet za kredit zveznega sklada za financiranje znanstvenih dejavnosti pa iz sredstev proračuna SR Slovenije.

Za graditev in dokončanje objekta iz I. točke tega odloka bo SR Slovenija zagotovila v 1968. letu 2.510.000 din in v 1969. letu 2.450.770 din prav tako iz sredstev dodatnega davka od prometa blaga na drobno.

IV

Za izvajanje tega finančnega programa neposredno skrbita republiški sekretariat za prosveto in kulturo ter republiški sekretariat za finance.

Izvršni svet Skupščine SR Slovenije predloži za vsako leto in ob koncu investicijskih del Skupščini SR Slovenije poročilo o izvajanju tega finančnega programa.

V

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.

Št. 402-108/67

Ljubljana, dne 20. aprila 1967.

Skupščina
Socialistične republike Slovenije

Predsednik:
Ivan Maček l. r.

152.

Na podlagi 46. člena zakona o republiški upravi SR Slovenije (Uradni list SRS, št. 14-149/65) in na predlog republiškega sekretarja za delo je Izvršni svet Skupščine SR Slovenije

odločil:

1. Jernej Mlakar, diplomirani pravnik in načelnik urada sekretarja Izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije, se imenuje za glavnega republiškega inšpektorja dela.

2. Ing. Vladimir Drusany, republiški inšpektor dela, se razreši kot vršilec dolžnosti glavnega republiškega inšpektorja dela.

St. 111-64/66

Ljubljana, dne 4. maja 1967.

**Izvršni svet Skupščine
Socialistične republike Slovenije**

Predsednik:

Janko Smole l. r.

153.

Na podlagi četrtega odstavka 34. člena zakona o republiški upravi SR Slovenije (Uradni list SRS, št. 14-149/65) v zvezi z zakonom o odpravi republiške komisije za ugotovitev pokojninske dobe (Uradni list SRS, št. 16-125/67) je Izvršni svet Skupščine SR Slovenije

odločil:

I. Razrešijo se predsednik, namestnik predsednika, člani in namestniki članov republiške komisije za ugotovitev pokojninske dobe, ki jih je imenoval Izvršni svet Skupščine SR Slovenije z odločbama, št. 021-36/65 z dne 2. avgusta 1965 (Uradni list SRS, št. 25-284/65) in št. 021-36/65 z dne 4. februarja 1966 (Uradni list SRS, št. 4-34/66).

II. Ta odločba velja takoj.

St. 021-36/65

Ljubljana, dne 4. maja 1967.

**Izvršni svet Skupščine
Socialistične republike Slovenije**

Predsednik:

Janko Smole l. r.

154.

Na podlagi 4. člena zakona o uskladitvi republiških aktov o ustanovitvi znanstvenih zavodov z zakonom o znanstvenih zavodih (Uradni list SRS, št. 13-65/66) je Izvršni svet Skupščine SR Slovenije

odločil:

I. Ing. Pavle Žaucer, sodnik Ustavnega sodišča SR Slovenije, in Anton Brožič, tajnik Slovenske izseljenške matice, se razrešita dolžnosti v svetu Inštituta za narodnostna vprašanja v Ljubljani.

II. V svet Inštituta za narodnostna vprašanja v Ljubljani se imenujeta kot predstavnika družbene skupnosti:

1. Tone Poljšak, sekretar odbora Republiškega zbora Skupščine SR Slovenije;

2. Jože Zemljak, svetovalec Izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije.

III. V svet Inštituta za narodnostna vprašanja delegirata po enega predstavnika družbene skupnosti:

1. Glavni odbor SZDL Slovenije;

2. Univerza v Ljubljani.

St. 022-26/62

Ljubljana, dne 4. maja 1967.

**Izvršni svet Skupščine
Socialistične republike Slovenije**

Predsednik:

Janko Smole l. r.

155.

Na podlagi 4. člena zakona o uskladitvi republiških aktov o ustanovitvi znanstvenih zavodov z zakonom o znanstvenih zavodih (Uradni list SRS, št. 13-65/66) je Izvršni svet Skupščine SR Slovenije

odločil:

I. Ing. Janko Bleiweis, redni profesor fakultete za arhitekturo, gradbeništvo in geodézijo Univerze v Ljubljani, ing. Dušan Martinčič, tehnični direktor podjetja »Izolit« v Ljubljani, in ing. Jože Slivnik, predstojnik odseka v Nuklearnem inštitutu »Jožef Stefan« v Ljubljani, se razrešijo dolžnosti v svetu Zavoda za raziskavo materiala in konstrukcij v Ljubljani.

II. V svet Zavoda za raziskavo materiala in konstrukcij v Ljubljani se imenujeta kot predstavnika družbene skupnosti:

1. Stane Divjak, direktor cestnega podjetja v Celju;

2. Bogomil Homovec, tehnični direktor železarne Jesenice.

III. V svet Zavoda za raziskavo materiala in konstrukcij v Ljubljani delegirajo po enega predstavnika družbene skupnosti:

1. Fakulteta za arhitekturo, gradbeništvo in geodezijo Univerze v Ljubljani;
2. Gospodarska zbornica SR Slovenije;
3. »Salonit Anhovo«, industrija cementa in azbest-cementa, Anhovo.

St. 022-114/63

Ljubljana, dne 4. maja 1967.

Izvršni svet Skupščine
Socialistične republike Slovenije

Predsednik:

Janko Smole l. r.

156.

Na podlagi 2. člena zakona o predstavnikih družbene skupnosti v svetih nekaterih zavodov s področja kulture, katerih ustanovitelj je SR Slovenija (Uradni list SRS, št. 42-223/66) je Izvršni svet Skupščine SR Slovenije

odločil:

I. V svet Glasbeno-narodopisnega inštituta v Ljubljani se imenujeta kot predstavnika družbene skupnosti:

1. Ivan Potrč, glavni urednik založbe »Mladinka knjiga« v Ljubljani;
2. Boris Trampuž, podpredsednik komisije Izvršnega sveta za mejna vprašanja.

II. V svet Glasbeno-narodopisnega inštituta v Ljubljani delegirajo po enega predstavnika družbene skupnosti:

1. Slovenska akademija znanosti in umetnosti;
2. Radio-televizija Ljubljana;
3. Slovenski etnografski muzej v Ljubljani.

St. 022-58/67

Ljubljana, dne 4. maja 1967.

Izvršni svet Skupščine
Socialistične republike Slovenije

Predsednik:

Janko Smole l. r.

157.

Na podlagi 2. člena zakona o predstavnikih družbene skupnosti v svetih nekaterih zavodov s področja kulture, katerih ustanovitelj je SR Slovenija (Uradni list SRS, št. 42-223/66) je Izvršni svet Skupščine SR Slovenije

odločil:

I. Ive Krevs, načelnik v sekretariatu Izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije, se razreši dolžnosti v svetu Prirodoslovnega muzeja v Ljubljani.

II. V muzejski svet Prirodoslovnega muzeja v Ljubljani se imenujeta kot predstavnika družbene skupnosti:

1. Stane Peterlin, vodja službe za varstvo narave v Zavodu za spomeniško varstvo SR Slovenije;
2. dr. Rajko Pavlovec, višji znanstveni sodelavec v Inštitutu za paleontologijo Slovenske akademije znanosti in umetnosti.

III. V muzejski svet Prirodoslovnega muzeja v Ljubljani delegirajo po enega predstavnika družbene skupnosti:

1. Slovenska akademija znanosti in umetnosti;
2. Biotehniška fakulteta Univerze v Ljubljani;
3. Fakulteta za naravoslovje in tehnologijo Univerze v Ljubljani;
4. Društvo biologov Slovenije.

St. 022-32/64

Ljubljana, dne 4. maja 1967.

Izvršni svet Skupščine
Socialistične republike Slovenije

Predsednik:

Janko Smole l. r.

Akti Republiške volilne komisije

158.

POROČILO

o izidu ponovnih volitev poslanca v Organizacijsko-politični zbor Skupščine SR Slovenije v 1. volilni enoti Brežice

Republiška volilna komisija za volitve poslancev v Skupščino SR Slovenije daje po četrtem odstavku 97. člena v zvezi s 144. členom zakona o volitvah poslancev Skupščine Socialistične republike Slovenije (Uradni list SRS, št. 7-62/67) Organizacijsko-političnemu zboru Skupščine SR Slovenije tole

poročilo:

Ker pri volitvah dne 9. aprila 1967 v 1. volilni enoti Brežice edini kandidat za poslanca Organizacijsko-političnega zbora Skupščine SR Slovenije v skupščini

občine Brežice ni bil izvoljen, je občinska volilna komisija na podlagi 133. člena zakona o volitvah poslancev Skupščine Socialistične republike Slovenije razpisala za 4. maj 1967 ponovne volitve v tej volilni enoti. Za ponovne volitve so bile potrjene kandidature za kandidate:

1. Kebeta Franca, Brežice;
2. Halerja Miho, Artiče;
3. Kosirnika Vilija, Brežice;
4. Sepetavca Ferda, Bizeljsko.

Republiška volilna komisija je na podlagi volilnih spisov, ki jih je po opravljenih ponovnih volitvah prevzela od občinske volilne komisije v Brežicah, preizkusila zakonitost volitev in ugotovila, da so se postopek za določitev kandidatov in volitve opravile v skladu z zakonitimi predpisi in da ni bilo nepravilnosti, ki bi lahko vplivale na kandidature oziroma na volilni izid.

V 1. volilni enoti Brežice so o potrjenih kandidaturah glasovali odborniki skupščine občine Brežice, ki šteje 82 odbornikov. Na seji skupščine dne 4. maja 1967, na kateri je bilo navzočih 61 odbornikov občinske skupščine, so dobili kandidati po ugotovitvah občinske volilne komisije v Brežicah tole število glasov:

1. kandidat Kebe Franc	26
2. kandidat Haler Miha	3
3. kandidat Kosirnik Vili	0
4. kandidat Šepetave Ferdo	32

Neveljavnih glasovnic ni bilo.

Na podlagi tega je občinska volilna komisija v Brežicah ugotovila, da je po tretjem odstavku 94. člena zakona o volitvah poslancev Skupščine Socialistične republike Slovenije izvoljen za poslanca Organizacijsko-političnega zbora Skupščine SR Slovenije Šepetave Ferdo, ker je dobil največ glasov v občinski skupščini.

Št. 0201-12/67

Ljubljana, dne 6. maja 1967.

Republika volilna komisija

Tajnik:

Predsednik:

Dr. Kostja Konvalinka l. r.

Matej Dolničar l. r.

Predpisi občinskih skupščin

SKUPŠČINA OBČINE CERKNICA

79.

Na podlagi 102. člena zakona o volitvah odbornikov občinskih skupščin (Uradni list SRS, št. 7-61/67) je občinski zbor Skupščine občine Cerknica na svoji seji dne 29. aprila 1967 sprejel

ODLOK

o razpisu nadomestnih volitev

1. člen

Razpišejo se nadomestne volitve za občinski zbor Skupščine občine Cerknica v volilni enoti št. 7, ki obsega naselja Bezuljak, Dobec in Kožljek.

2. člen

Nadomestne volitve se razpišejo, ker je prenehal mandat odborniku Torniču Slavku, ki je bil izvoljen v tej volilni enoti.

Volitve bodo dne 28. maja 1967.

3. člen

Ta odlok velja takoj in se objavi v »Uradnem listu SRS« ter na območju 7. volilne enote Bezuljak.

Št. 013-2/64

Cerknica, dne 29. aprila 1967.

Predsednik
občinskega zbora
Skupščine občine Cerknica:

Jože Vidmar l. r.

80.

Občinska volilna komisija za volitve odbornikov občinske skupščine občine Cerknica podaja na podlagi 91. člena zakona o volitvah odbornikov občinskih skupščin (Uradni list SRS, št. 7/67)

POROČILO

o izidu volitev odbornikov občinskega zbora Skupščine občine Cerknica, ki so bile dne 23. aprila 1967

Za odbornike občinskega zbora občinske skupščine so kandidirali in bili izvoljeni tile kandidati:

Vol. enota	Kandidirali so	Glasovalo za kandid.	Izvoljeni kandidat	Neveljav. glasov
1.	Kraševac Tone	254		
	Zorman ing. Franc	324	Zorman ing. Franc	70
3.	Mevec Franc	412	Mevec Franc	21
5.	Gornik Tone	483	Gornik Tone	12
7.	Tornič Slavko	134	Tornič Slavko	37
9.	Borštnik Janez	109	Borštnik Janez	16
11.	Telič Jože	95	Telič Jože	2
	Tekavec Franc	57		
13.	Mikec Stanko	70		
	Škrabec Alojzij	131	Škrabec Alojzij	16
	Mazi Drago	67		
15.	Marolt Alojzij	195	Marolt Alojzij	22
	Mulec Jože	190		
17.	Pakiž Janez	102	Pakiž Janez	15
	Žnidaršič Ludvik	76		
19.	Švigelj Jože	425	Švigelj Jože	10
21.	Avsec Jože	291	Avsec Jože	16

23. Zapušek Darij 185 Zapušek Darij 13
Buh Janez 98

25. Komidar Alojzij 214 Komidar Alojzij 17
Baraga Jakob 62
Perušek Ivan 81

27. Strle Maks 210 Strle Maks 7

Št. 013-03/67

Cerknica, dne 23. aprila 1967.

Občinska volilna komisija v Cerknici

Tajnik:

Predsednik:

Boris Svet l. r.

Borut Potrata l. r.

Član:

Jože Skuk l. r.

81.

Občinska volilna komisija za volitve odbornikov občinske skupščine občine Cerknica podaja na podlagi 91. člena zakona o volitvah odbornikov občinskih skupščin (Uradni list SRS, št. 7/67)

POROČILO

o izidu volitev odbornikov zbora delovnih skupnosti Skupščine občine Cerknica, ki so bile dne 19. in 23. aprila 1967

Za odbornike zbora delovnih skupnosti občinske skupščine so kandidirali in bili izvoljeni tle kandidati:

Vol. enota	Kandidirali so	Glasovalo za kandid.	Izvoljeni kandidat	Neveljav. glasov
------------	----------------	----------------------	--------------------	------------------

A. V SKUPINI GOSPODARSTVA

a) v prvi podskupini

2. Kebe Anton 214 Kebe Anton 8
Urh. Anton 98

4. Pleško Milan 135 Pleško Milan 16
Pakiž Viktor 90

6. Intihar Matevž 169 Intihar Matevž 16
Ule Emil 118

8. Mlakar Miro 222 Mlakar Miro 10

10. Škrbec Ivan 232 Škrbec Ivan 6

12. Štrukelj Milka 309 Štrukelj Milka 14

14. Šepc Jože 119 Šepc Jože 9

b) podskupina kmetijstva

16. Jernejčič Jože 30 Jernejčič Jože 2
Ileršič Ivan 16

18. Znidaršič Stane 54 Znidaršič Stane —
Intihar Andrej 12

20. Truden Jože 65
Okoliš Stane 77 Okoliš Stane 3

B. SKUPINA KULTURE IN PROSVETE

22. Lenarčič Edvard 29 Lenarčič Edvard —

C. SKUPINA DELOVNIH LJUDI V DRŽAVNIH ORGANIH, DRUŽBENIH ORGANIZACIJAH IN DRUSTVIH

24. Udovič Ivanka 24 Udovič Ivanka 1
Bavdek Tone 6

26. Strle Milan 24
Svet Franciška 28 Svet Franciška —

Št. 013-03/67

Cerknica, dne 23. aprila 1967.

Občinska volilna komisija v Cerknici

Tajnik:

Predsednik:

Boris Svet l. r.

Borut Potrata l. r.

Član:

Jože Skuk l. r.

82.

Občinska volilna komisija za volitve odbornikov občinske skupščine občine Cerknica podaja na podlagi 91. člena zakona o volitvah odbornikov občinskih skupščin (Uradni list SRS, št. 7/67)

POROČILO

o izidu nadomestnih volitev za odbornika občinskega zbora občinske skupščine občine Cerknica, ki so bile dne 23. aprila 1967

Za odbornika občinskega zbora občinske skupščine sta kandidirala in je bil izvoljen tale kandidat:

Vol. enota	Kandidirala sta	Glasovalo za kandid.	Izvoljeni kandidat	Neveljav. glasov
24.	Mihelčič Janez	216	Mihelčič Janez	13
	Prevec Franc	72		

Št. 013-03/67

Cerknica, dne 23. aprila 1967.

Občinska volilna komisija v Cerknici

Tajnik:

Predsednik:

Boris Svet l. r.

Borut Potrata l. r.

Član:

Jože Skuk l. r.

83.

Občinska volilna komisija za volitve odbornikov občinske skupščine občine Cerknica podaja na podlagi 91. člena zakona o volitvah odbornikov občinskih skupščin (Uradni list SRS, št. 7/67)

POROČILO

o izidu nadomestnih volitev za odbornike zbora delovnih skupnosti, ki so bile dne 19. aprila 1967

Za odbornike zbora delovnih skupnosti občinske skupščine so kandidirali in bila izvoljena tale kandidata:

Vol. enota	Kandidirali so	Glasovalo za kandid.	Izvoljeni kandidat	Neveljav. glasov
------------	----------------	----------------------	--------------------	------------------

A. V SKUPINI GOSPODARSTVA**a) v prvi podskupini**

1. Mele Franc	74	Mele Franc	18
Braniselj Franc	73		
Mlinar Danilo	68		

C. V SKUPINI DELOVNIH LJUDI IN DRŽAVNIH ORGANIH, DRUŽBENIH ORGANIZACIJAH IN DRUŠTVIH

25. Petkovič Dragoljub	35	Petkovič Dragoljub	2
------------------------	----	--------------------	---

Št. 013-03/67

Cerknica, dne 19. aprila 1967.

Občinska volilna komisija v Cerknici

Tajnik:

Boris Svet l. r.

Predsednik:

Borut Potrata l. r.

Član:

Jože Skuk l. r.

SKUPŠČINA OBČINE LOGATEC

84.

POROČILO

o izidu volitev v občinski zbor Skupščine občine Logatec

Občinska volilna komisija za volitve odbornikov občinske skupščine v Logatcu na podlagi 91. člena zakona o volitvah odbornikov občinskih skupščin (Uradni list SRS, št. 7-61/67)

poročila

da je bil izid volitev v občinski zbor Skupščine občine Logatec dne 23. aprila 1967 takle:

a) v volilni enoti št. 2:

1. kandidat Rakuš dr. Anton, Dol. Logatec 238 je dobil 227 glasov,

2. kandidat Lipovec Rudi, Dol. Logatec 29 je dobil 315 glasov,

3. kandidat Skubic Marjan, Dol. Logatec 238 je dobil 162 glasov.

Neveljavnih glasovnic je bilo 38.

Izvoljen je torej Lipovec Rudi, Dol. Logatec 29;

b) v volilni enoti št. 4:

1. kandidat Jerina Franc, Čevica 27 je dobil 57 glasov,

2. kandidat Tollazzi Dušan, Čevica 34 je dobil 173 glasov,

3. kandidat Rupnik ing. Jože, Čevica 83 je dobil 40 glasov.

Neveljavnih glasovnic je bilo 15.

Izvoljen je torej Tollazzi Dušan, Čevica 34;

c) v volilni enoti št. 6:

1. kandidat Haložan Vinko, Gor. Logatec 100 je dobil 205 glasov,

2. kandidat Antičević Anton, Gor. Logatec 15 je dobil 114 glasov.

Neveljavnih glasovnic je bilo 13.

Izvoljen je torej Haložan Vinko, Gorenji Logatec 100;

č) v volilni enoti št. 8:

1. kandidat Hrovatin Ivan, Laze 15 je dobil 170 glasov,

2. kandidat Facja Franc, Jakovica 12 je dobil 97 glasov.

Neveljavnih glasovnic je bilo 12.

Izvoljen je torej Hrovatin Ivan, Laze 15;

d) v volilni enoti št. 10:

1. kandidat Kunc Pavel, Logaške Zibrše je dobil 46 glasov,

2. kandidat Rupnik Ivan, Hotenjske Zibrše je dobil 17 glasov.

Neveljavne glasovnice so bile 3.

Izvoljen je torej Kunc Pavel, Logaške Zibrše;

e) v volilni enoti št. 12:

1. kandidat Jurca Franc, Petkovec 17 je dobil 134 glasov,

2. kandidat Mivšek Anton, Petkovec 61 je dobil 62 glasov.

Neveljavnih glasovnic je bilo 9.

Izvoljen je torej Jurca Franc, Petkovec 17;

f) v volilni enoti št. 14:

1. kandidat Mlinar Jože, Medvedje brdo 45 je dobil 135 glasov,

2. kandidat Cigale Jože, Rovtarske Zibrše 30 je dobil 95 glasov.

Neveljavnih glasovnic je bilo 29.

Izvoljen je torej Mlinar Jože, Medvedje brdo 45;

g) v volilni enoti št. 16:

1. kandidat Naglič Vinko, Stara vas 110 je dobil 145 glasov,

2. kandidat Gantar Anton, Stara vas 130 je dobil 176 glasov,

3. kandidat Filipič Milan, Stara vas 114 je dobil 164 glasov.

Neveljavnih glasovnic je bilo 29.

Izvoljen je torej Gantar Anton, Stara vas 130;

h) v volilni enoti št. 18:

1. kandidat Oblak Vital, Selo 19 je dobil 58 glasov,

2. kandidat Trček Majda, Selo 17 je dobila 67 glasov,

3. kandidat Mihevc Milka, Selo 8 je dobila 27 glasov.

Neveljavnih glasovnic je bilo 12.

Izvoljena je torej Trček Majda, Selo 17;

i) v volilni enoti št. 20:

1. kandidat Kogovšek Stane, Izgorje 6 je dobil 60 glasov,

2. kandidat Bogataj Vinko, Brekovice 12 je dobil 17 glasov,

3. kandidat Vončina Franc, Brekovice 9 je dobil 58 glasov.

Neveljavnih glasovnic je bilo 5.

Izvoljen je torej Kogovšek Stane, Izgorje 6;

j) v volilni enoti št. 22:

1. kandidat Gantar Alojz, Jarčja dolina 20 je dobil 61 glasov,

2. kandidat Eniko Jože, Lednica 12 je dobil 66 glasov.

Neveljavnih glasovnic je bilo 5.

Izvoljen je torej Eniko Jože, Lednica 12.

Št. 013-3/66

Dolenji Logatec, dne 23. aprila 1967.

Občinska volilna komisija
za volitve odbornikov občinske skupščine
v Logatcu

Tajnik:

Anton Plut l. r.

Predsednik:

Vladimir Macarol l. r.

Član:

Erik Erker l. r.

85.

POROČILO

o izidu volitev v zbor delovnih skupnosti
Skupščine občine Logatec

Občinska volilna komisija za volitve odbornikov občinske skupščine v Logatcu na podlagi 91. člena zakona o volitvah odbornikov občinskih skupščin (Uradni list SRS, št. 7-61/67)

poročila

da je bil izid volitev v zbor delovnih skupnosti Skupščine občine Logatec dne 19. aprila 1967 takle:

a) v volilni enoti št. 2:

1. kandidat Željko Vinko, Dol. Logatec 236 je dobil 7 glasov,

2. kandidat Nartnik Anton, Dol. Logatec 280 je dobil 198 glasov,

3. kandidat Rupnik Miroslav, Blekova vas 32 je dobil 19 glasov.

Neveljavne glasovnice so bile 4.

Izvoljen je torej Nartnik Anton, Dol. Logatec 280;

b) v volilni enoti št. 4:

1. kandidat Arhar Viktor, Dol. Logatec 237 je dobil 100 glasov,

2. kandidat Galjot Ernest, Dol. Logatec 238 je dobil 43 glasov,

3. kandidat Veber Anton, Dol. Logatec 237 je dobil 23 glasov.

Neveljavnih glasovnic je bilo 9.

Izvoljen je torej Arhar Viktor, Dol. Logatec 237;

c) v volilni enoti št. 6:

1. kandidat Poljanšek Franci, Žiri 13 je dobil 34 glasov,

2. kandidat Kolenc Alojz, Stara vas 83 je dobil 105 glasov,

3. kandidat Mlinar Slavka, Stara vas 59 je dobila 57 glasov.

Neveljavni glasovniki sta bili 2.

Izvoljen je torej Kolenc Alojz, Stara vas 83;

č) v volilni enoti št. 8:

1. kandidat Jereb Peter, Nova vas je dobil 137 glasov,

2. kandidat Demšar Leopold, Dobračeva je dobil 34 glasov.

Neveljavne glasovnice so bile 4.

Izvoljen je torej Jereb Peter, Nova vas;

d) v volilni enoti št. 10:

1. kandidat Oblak Anton, Stara vas je dobil 92 glasov,

2. kandidat Strlič Poldé, Žiri je dobil 39 glasov.

Neveljavne glasovnice so bile 4.

Izvoljen je torej Oblak Anton, Stara vas;

e) v volilni enoti št. 12:

1. kandidat Cigale Rudi, Gor. Logatec 13 je dobil 81 glasov,
2. kandidat Loštrek Janez, Blekova vas 32 je dobil 106 glasov.

Neveljavnih glasovnic je bilo 7.

Izvoljen je torej Loštrek Janez, Blekova vas 32;

f) v volilni enoti št. 14:

1. kandidat Gladek Vinko, Stara vas 3 je dobil 44 glasov,
2. kandidat Ušeničnik Polde, Stara vas 123 je dobil 57 glasov.

Neveljavne glasovnice so bile 3.

Izvoljen je torej Ušeničnik Polde, Stara vas 123;

g) v volilni enoti št. 20:

1. kandidat Stefančič Marcel, Dol. Logatec 237 je dobil 39 glasov,
2. kandidat Ršnik Zlata, Dol. Logatec 8 je dobila 25 glasov.

Neveljavna glasovnica je bila 1.

Izvoljen je torej Stefančič Marcel, Dol. Logatec 237;

h) v volilni enoti št. 22:

1. kandidat Oblak Otmar, Čevica 75 je dobil 38 glasov.

Neveljavna glasovnica je bila 1.

Izvoljen je torej Oblak Otmar, Čevica 75.

Št. 013-3/67

Dolenji Logatec, dne 19. aprila 1967.

**Občinska volilna komisija
za volitve odbornikov občinske skupščine
v Logatcu**

Tajnik:

Anton Plut l.r.

Predsednik:

Vladimir Macarol l.r.

Član:

Erik Erker l.r.

86.

POROČILO

o izidu volitev v zbor delovnih skupnosti —
kmetijska podskupina Skupščine občine Logatec

Občinska volilna komisija za volitve odbornikov občinske skupščine v Logatcu na podlagi 91. člena zakona o volitvah odbornikov občinskih skupščin (Uradni list SRS, št. 7-61/67)

poročila

da je bil izid volitev v zbor delovnih skupnosti —
kmetijska podskupina Skupščine občine Logatec dne
23. aprila 1967 takle:

a) v volilni enoti št. 16:

1. kandidat Eržen Anton, Hotedršica 66 je dobil 23 glasov,
2. kandidat Petrovčič Ivan, Hotenjske Zibrše 43 je dobil 46 glasov,
3. kandidat Istenič Ciril, Gor. Logatec 47 je dobil 66 glasov.

Neveljavnih glasovnic je bilo 8.

Izvoljen je torej Istenič Ciril, Gor. Logatec 47;

b) v volilni enoti št. 18:

1. kandidat Loštrk Ančka, Ziri je dobila 123 glasov,
2. kandidat Seljak Janez, Stara vas je dobil 107 glasov,
3. kandidat Maček Viktor, Ziri je dobil 101 glas.

Neveljavnih glasovnic je bilo 14.

Izvoljena je torej Loštrk Ančka, Ziri.

Št. 013-3/66

Dolenji Logatec, dne 23. aprila 1967.

**Občinska volilna komisija
za volitve odbornikov občinske skupščine
v Logatcu**

Tajnik:

Anton Plut l.r.

Predsednik:

Vladimir Macarol l.r.

Član:

Erik Erker l.r.

SKUPŠČINA OBČINE VRHNİKA

87.

Na podlagi 65. in 66. člena zakona o financiranju družbeno-političnih skupnosti v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 36/63) ter 111. člena statuta občine Vrhnika (Uradni list SRS, št. 2/67) je Skupščina občine Vrhnika na seji občinskega zbora in na seji zbora delovnih skupnosti dne 31. marca 1967 sprejela

ODLOK

**o zaključnem računu o izvršitvi proračuna občine
Vrhnika za leto 1966**

1. člen

Sprejme se zaključni račun o izvršitvi proračuna občine Vrhnika za leto 1966.

2. člen

Predvideni in doseženi dohodki ter predvideni in dejanski izdatki po zaključnem računu občine Vrhnika za leto 1966 so znašali:

	Predvideno din	Doseženo din
I. dohodki	6.550.000	6.646.858,61
II. izdatki	6.550.000	6.521.763,42
III. presežek dohodkov nad izdatki	—	125.095,19

3. člen

Presežek dohodkov nad izdatki po zaključnem računu proračuna občine v znesku 125.095,19 din se prenese kot dohodek proračuna občine za leto 1967.

4. člen

Zaključni račun rezervnega sklada občine Vrhnika za leto 1966 izkazuje dohodke v znesku 113.385,05 din. Izdatkov ni bilo, tako izkazuje presežek dohodkov nad izdatki 113.385,05 din, ki se prenese kot dohodek sklada za leto 1967.

5. člen

Pregled doseženih dohodkov proračuna in izvršenih izdatkov sta zajeta v bilanci proračuna za leto 1966, ki je sestavni del splošnega dela proračuna.

6. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.

Št. 4/9-400-05/67

Vrhnika, dne 31. marca 1967.

Predsednik:

Skupščine občine Vrhnika:

Franci Širok l. r.

Pregled

predvidenih in dejanskih dohodkov in razporeda dohodkov proračuna občine Vrhnika za leto 1966

Vrsta dohodkov	Dohodki	Predvideno din	Doseženo din	St. glav-nega namena	Razporeditev dohodkov	Predvideno din	Doseženo din
1	Prispevki	4.013.000	4.043.283,22	01	Šolska dejavnost	2.714.839	2.714.839,00
2	Davki	1.669.816	1.675.607,87	02	Kulturno prosvetna de-javnost	69.700	69.142,92
3	Takse	87.000	120.280,58	03	Socialno skrbstvo	401.850	400.779,09
5	Dohodki po posebnih zvez-nih predpisih	15.000	13.979,00	04	Zdravstveno varstvo	79.180	78.837,90
6	Dohodki organov in razni drugi dohodki	35.050	49.758,63	05	Komunalna dejavnost	75.730	74.297,33
7	Dopolnilna sredstva	674.634	686.323,80	06	Delo državnih organov	1.255.472	1.251.181,91
8	Prenešena sredstva	55.500	57.625,51	11	Dejavnost krajevnih skupnosti	74.400	73.472,72
				12	Dejavnost družbeno-poli-tičnih organizacij in dru-štev	321.470	321.470,00
				13	Negospodarske investicije	778.758	778.183,20
				14	Gospodarski posegi	498.450	497.813,09
				15	Vlaganje v rezervni sklad	66.235	65.893,20
				16	Proračunske obveznosti iz prejšnjih let	—	—
				17	Gospodarske investicije	195.956	195.853,06
				18	Nerazporejeni dohodki	17.960	—
					Skupaj	6.550.000	6.521.763,42
	Skupaj	6.550.000	6.648.858,61		Presežek dohodkov nad izdatki	—	125.095,19

88.

Na podlagi 111. člena statuta občine Vrhnika je Skupščina občine Vrhnika na seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti dne 15. aprila 1967 sprejela

ODLOK

o spremembi odloka o izdatkih za potne in druge stroške, ki se priznavajo občinskemu organu med materialne stroške

1. člen

5. člen odloka o izdatkih za potne in druge stroške, ki se priznavajo občinskemu organu med materialne

stroške, objavljen v »Uradnem listu SRS«, št. 10/66, se spremeni tako, da se v prvem odstavku znesek dnevnice 50 novih din nadomesti z zneskom 60 novih din.

2. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.

Št. 2/1-010-02/66

Vrhnika, dne 15. aprila 1967.

Predsednik
Skupščine občine Vrhnika:
Franci Širok l. r.